

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/2251 AL COMISIEI**din 4 octombrie 2016****de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (15),

întrucât:

- (1) Contrapărțile au obligația de a se proteja împotriva expunerilor de credit față de contrapărțile implicate în contracte derivate prin colectarea marjelor în cazul în care contractele în cauză nu sunt compensate de o contraparte centrală. Prezentul regulament stabilește standardele pentru schimbul de garanții prompt, corect și segregat corespunzător. Aceste standarde ar trebui să se aplice în mod obligatoriu garanțiilor pe care contrapărțile trebuie să le colecteze sau să le depună în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, contrapărțile care sunt de acord să colecteze sau să depună garanții care depășesc nivelul impus de prezentul regulament ar trebui să fie în măsură să aleagă dacă doresc sau nu să facă schimb de astfel de garanții în conformitate cu prezentele standarde.
- (2) Contrapărțile care au obiectul de a respecta cerințele de la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui să țină cont de diferitele profiluri de risc ale contrapărților nefinanciare care se situează sub pragul de compensare menționat la articolul 10 din regulamentul respectiv atunci când își elaborează procedurile de gestionare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere încheiate cu astfel de entități. Prin urmare, este oportun să li se permită contrapărților să determine dacă nivelul riscului de credit al contrapărții reprezentat de contrapărțile nefinanciare în cauză aflat sub pragul de compensare trebuie să fie minimizat sau nu prin schimbul de garanții. Deoarece se poate presupune despre contrapărțile nefinanciare stabilite într-o țară terță care s-ar situa sub pragul de compensare dacă ar fi stabilite în Uniune că au aceleași profiluri de risc ca și contrapărțile nefinanciare stabilite în Uniune care se situează sub pragul de compensare, pentru a preveni arbitrajul de reglementare ar trebui ca ambelor tipuri de entități să li se aplice aceeași abordare.
- (3) Contrapărțile la contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central trebuie să fie protejate împotriva riscului de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către cealaltă contraparte. Prin urmare, pentru a gestiona în mod corespunzător riscurile la care sunt expuse aceste contrapărți sunt necesare două tipuri de garanții sub formă de marje. Primul tip este marja de variație, care protejează contrapărțile împotriva expunerilor legate de valoarea curentă de piață a contractelor lor derivate extrabursiere. Al doilea tip este marja inițială, care protejează contrapărțile împotriva pierderilor potențiale care ar putea rezulta din variațiile valorii de piață a poziției aferente instrumentelor financiare derivate înregistrate între ultimul schimb de marje de variație de dinainte de situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către o contraparte și momentul în care contractele derivate extrabursiere sunt înlocuite sau riscul aferent este acoperit.
- (4) Întrucât contrapărțile centrale („CPC-urile”) pot fi autorizate ca instituții de credit în conformitate cu legislația Uniunii, este necesar să se excludă de la aplicarea cerințelor prezentului regulament contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central încheiate de către CPC-uri în cursul unui proces de gestionare a unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată, întrucât aceste contracte fac deja obiectul dispozițiilor Regulamentului delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei ⁽²⁾ și, prin urmare, nu fac obiectul dispozițiilor prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 privind completarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012, în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare privind cerințele pentru contrapărțile centrale (JO L 52, 23.2.2013, p. 41).

- (5) Pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central și care presupun plata unei prime în avans pentru a garanta randamentul contractului, contrapartea care primește plata primei („vanzătorul opțiunii”) nu are nici o expunere actuală și nici o expunere viitoare potențială față de contraparte. De asemenea, valoarea zilnică la prețul pieței (*mark-to-market*) a contractelor respective este deja acoperită de plata acestei prime. Prin urmare, în cazul în care setul de compensare cuprinde astfel de poziții pe opțiuni, vânzătorul opțiunii ar trebui să aibă posibilitatea de a nu colecta marje inițiale sau de variație pentru tipurile de instrumente financiare derivate extrabursiere în cauză, atât timp cât vânzătorul opțiunii nu este expus la riscul de credit. Contrapartea care plătește prima („cumpărătorul opțiunii”) ar trebui, cu toate acestea, să colecteze atât marje inițiale, cât și marje de variație.
- (6) Deși procesele de soluționare a litigiilor prevăzute în acordurile bilaterale dintre contrapărți sunt utile pentru a reduce la minimum durata și frecvența litigiilor, contrapărțile ar trebui ca, în cazul în care valoarea unui apel în marjă face obiectul unui litigiu, să colecteze, în primă instanță, cel puțin valoarea care nu face obiectul litigiului. Procedând astfel, se va minimiza riscul care decurge din tranzacțiile în litigiu și, prin urmare, se va asigura faptul că contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central sunt garantate în măsura posibilului.
- (7) Pentru a se asigura condiții de concurență egale între jurisdicții, în cazul în care o contraparte stabilită în Uniune încheie un contract derivat extrabursier care nu este compensat la nivel central cu o contraparte stabilită într-o țară terță, ar trebui să se facă schimb de marje inițiale și de variație în ambele sensuri. Contrapărțile stabilite în Uniune care realizează tranzacții cu contrapărți stabilite în țări terțe ar trebui să fie în continuare supuse obligației de a evalua caracterul executoriu al acordurilor bilaterale și eficacitatea acordurilor de segregare.
- (8) Este oportun să se permită contrapărților să aplice o valoare minimă de transfer atunci când fac schimb de garanții reale pentru a reduce sarcina operațională ocazionată de schimbul unor sume limitate atunci când expunerile înregistrează variații minore. Cu toate acestea, ar trebui să se garanteze că o astfel de valoare minimă de transfer este utilizată ca instrument operațional, și nu pentru a servi ca linie de credit negarantată între contrapărți. Prin urmare, pentru valoarea minimă de transfer ar trebui stabilit un nivel maxim.
- (9) Din motive operaționale, în unele cazuri ar putea fi mai adecvat să se stabilească valori minime de transfer distincte pentru marja inițială și pentru marja de variație. În aceste cazuri, contrapărțile ar trebui să aibă posibilitatea de a se pune de acord asupra valorilor minime de transfer distincte pentru marja de variație și marja inițială. Cu toate acestea, totalul valorilor minime de transfer distincte nu ar trebui să depășească nivelul maxim al valorii minime de transfer. Din motive practice, ar trebui să fie posibil ca valoarea minimă de transfer să fie definită în moneda în care sunt schimbate marjele în mod normal, care poate fi alta decât euro.
- (10) Unele jurisdicții din țări terțe pot stabili un domeniu de aplicare diferit al Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în scopul aplicării cerințelor lor în ceea ce privește schimbul de garanții în legătură cu contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central. Prin urmare, dacă prezentul regulament ar impune ca în calculul marjei pentru seturile de compensare transfrontalieră să fie incluse numai contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central reglementate de Regulamentul (UE) nr. 648/2012, contrapărțile din jurisdicții diferite ar putea fi obligate să repete calculele necesare pentru a ține seama de diferitele definiții sau domenii de aplicare ale produselor prevăzute de respectivele cerințe de marjă. Acest lucru ar putea determina o denaturare a calculelor marjei și, mai mult, ar spori probabil riscul de litigii. Prin urmare, autorizarea folosirii în seturile de compensare transfrontalieră a unei game mai largi de produse, care să includă toate contractele derivate extrabursiere care fac obiectul schimbului de garanții în oricare dintre jurisdicții, ar facilita procesul de colectare a marjei. Această abordare este în concordanță cu obiectivul de reducere a riscului sistemic din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, întrucât cerințele de marjă s-ar aplica unei game mai largi de produse.
- (11) Contrapărțile pot alege să colecteze marjele inițiale în numerar, caz în care garanțiile nu ar trebui să facă obiectul niciunei marje de ajustare, cu condiția ca garanția și contractul să fie exprimate în aceeași monedă. Cu toate acestea, în cazul în care marjele inițiale sunt colectate în numerar într-o monedă diferită de cea în care este exprimat contractul, neconcordanța dintre monede poate genera un risc de schimb valutar. Din acest motiv, marjelor inițiale colectate în numerar în altă monedă ar trebui să li se aplice o marjă de ajustare pentru neconcordanța dintre monede. În cazul marjelor de variație colectate în numerar, nu este necesară nicio marjă de ajustare în conformitate cu cadrul BCBS-IOSCO, chiar dacă plata este efectuată într-o altă monedă decât moneda contractului.

- (12) La stabilirea nivelului cerințelor de marjă inițială, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și Consiliul Organizației Internaționale a Reglementatorilor de Valori Mobiliare au ținut cont în mod explicit de două aspecte, acest lucru reflectându-se în cadrul intitulat „Cerințele de marjă pentru instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central” din martie 2015 („cadru BCBSIOSCO”). Primul aspect este disponibilitatea unor active lichide și de înaltă calitate a creditului care să acopere cerințele de marjă inițială. Cel de al doilea se referă la principiul proporționalității, întrucât contrapărțile financiare și nefinanciare de dimensiuni mai mici ar putea fi afectate în mod disproporționat de cerințele de marjă inițială. Pentru a menține condiții de concurență egale, prezentul regulament ar trebui să introducă un prag, identic cu cel prevăzut de cadrul BCBS-IOSCO, sub care două contrapărți să nu fie obligate să facă schimb de marje inițiale. Acest lucru ar trebui să reducă în mod semnificativ costurile și sarcina operațională pentru participanții de dimensiuni mai mici și să răspundă preocupării legate de disponibilitatea activelor de o înaltă calitate a creditului și lichide fără a afecta îndeplinirea obiectivelor generale ale Regulamentului (UE) nr. 648/2012.
- (13) În timp ce pragurile ar trebui să fie calculate întotdeauna la nivel de grup, fondurile de investiții ar trebui să fie tratate ca un caz special, deoarece acestea pot fi administrate de către un singur manager de investiții și considerate ca un singur grup. Cu toate acestea, în cazul în care fondurile reprezintă grupuri de active distincte și nu sunt colateralizate, garantate sau susținute de alte fonduri de investiții sau de managerul de investiții însuși, riscurile pe care le prezintă acestea sunt relativ izolate față de restul grupului din punct de vedere al riscului. Fondurile de investiții respective ar trebui, prin urmare, să fie tratate ca entități distincte la calcularea pragurilor, în conformitate cu cadrul BCBS-IOSCO.
- (14) În ceea ce privește marja inițială, cerințele prezentului regulament vor avea probabil un impact măsurabil asupra lichidității pieței, deoarece activele furnizate ca garanții nu pot fi lichidate sau reutilizate în alt mod pe durata contractului derivat extrabursier care nu este compensat la nivel central. Aceste cerințe reprezintă o schimbare semnificativă a practicilor de pe piață și prezintă anumite provocări practice și operaționale care vor trebui să fie gestionate pe măsură ce noile cerințe vor intra în vigoare. Având în vedere că marja de variație acoperă deja fluctuațiile realizate ale valorii contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central până la intrarea în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, se consideră că este proporțional ca la aplicarea cerințelor de marjă inițială să se aplice un prag de 8 miliarde EUR pentru valorile noționale brute ale contractelor în derulare. Acest prag se aplică la nivel de grup sau, în cazul în care contrapartea nu face parte dintr-un grup, la nivel de entitate individuală. Valoarea noțională brută agregată a contractelor în derulare ar trebui utilizată ca un punct de referință corespunzător, deoarece reprezintă un parametru adecvat pentru determinarea dimensiunilor și a complexității unui portofoliu de contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central. Aceasta este, de asemenea, un punct de referință ușor de monitorizat și de raportat. Aceste praguri sunt conforme și cu cadrul BCBS-IOSCO pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central și, prin urmare, sunt în concordanță cu standardele internaționale.
- (15) Ar trebui ca și expunerile generate de contracte sau contrapărți scutite sau parțial scutite permanent sau temporar de marje să fie incluse în calculul valorii noționale brute agregate. Acest lucru se datorează faptului că toate contractele contribuie la determinarea volumului și a complexității portofoliului unei contrapărți. Prin urmare, pentru determinarea volumului, a amplitudinii și a complexității portofoliului contrapărții sunt relevante și instrumentele financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central și care pot fi exceptate de la cerințele prezentului regulament și, prin urmare, ar trebui ca acestea să fie incluse în calculul pragurilor.
- (16) Este oportun să se stabilească proceduri speciale de gestionare a riscurilor pentru anumite tipuri de contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central și care prezintă profiluri de risc specifice. În mod concret, ar trebui ca schimbul marjei de variație fără schimbul marjei inițiale, în concordanță cu cadrul BCBS-IOSCO, să fie considerat un schimb de garanții adecvat pentru contractele de schimb valutar decontate prin livrare fizică. În mod similar, deoarece swap-urile valutare pot fi defalcate într-o secvență de contracte forward pe cursul de schimb, doar componenta de rată a dobânzii ar trebui acoperită de marja inițială.
- (17) Ar trebui să se țină seama de impedimentele cu care se confruntă emitenții de obligațiuni garantate sau portofoliile de acoperire atunci când furnizează garanții. Prin urmare, ar trebui ca în anumite condiții emitenții de

obligațiuni garantate sau portofoliile de acoperire să nu aibă obligația de a depune garanții. Acest lucru ar trebui să le acorde emitenților de obligațiuni garantate sau portofoliilor de acoperire un anumit grad de flexibilitate, asigurând, în același timp, faptul că riscurile pentru contrapărțile acestora sunt limitate. Emitenții de obligațiuni garantate sau portofoliile de acoperire se pot confrunta cu obstacole de natură juridică la depunerea și colectarea de garanții care nu sunt în numerar pentru marja inițială sau de variație sau la depunerea marjei de variație în numerar, deoarece plata marjei de variație ar putea fi considerată o creanță cu rang superior față de creanțele deținătorilor de obligațiuni, lucru care ar da naștere unui obstacol de natură juridică. În mod similar, posibilitatea de a înlocui sau de a retrage marja inițială ar putea fi considerată o creanță care are rang prioritar față de creanțele deținătorilor de obligațiuni care se confruntă cu același tip de constrângeri. Cu toate acestea, emitenții de obligațiuni garantate sau portofoliile de acoperire nu sunt supuși unor constrângeri de a restitui numerarul colectat anterior ca marjă de variație. Contrapărțile emitenților de obligațiuni garantate sau ale portofoliilor de acoperire ar trebui să fie, așadar, obligate să depună marja de variație în numerar și ar trebui să aibă dreptul de a o recupera parțial sau integral, în timp ce emitenții de obligațiuni garantate sau portofoliile de acoperire nu ar trebui să fie obligate să depună marja de variație decât pentru suma în numerar care a fost primită anterior.

- (18) Contrapărțile ar trebui să evalueze întotdeauna caracterul executoriu al acordurilor lor de compensare și de segregare. În cazul în care aceste evaluări se dovedesc a fi negative în conformitate cu cadrul juridic al unei țări terțe, contrapărțile ar trebui să recurgă la alte practici decât schimbul reciproc de marje. În scopul de a se asigura concordanța cu standardele internaționale, de a se evita ca efectuarea de tranzacții între contrapărțile din Uniune și cele din jurisdicțiile respective să devină imposibilă, precum și de a se asigura condiții de concurență egale pentru contrapărțile din Uniune, este adecvat să se stabilească un prag minim sub care contrapărțile să poată efectua tranzacții cu contrapărți stabilite în jurisdicțiile respective fără a face schimb de marje inițiale sau de marje de variație. În cazul în care contrapărțile au posibilitatea de a colecta marje și se pot asigura că pentru garanțiile colectate, spre deosebire de garanțiile depuse, dispozițiile prezentului regulament pot fi îndeplinite, contrapărțile din Uniune ar trebui să fie întotdeauna obligate să colecteze garanții. Expunerile din contractele cu contrapărți stabilite în jurisdicții din țări terțe care nu fac obiectul niciunui schimb de garanții din cauza impedimentelor de natură juridică din jurisdicțiile respective ar trebui să fie controlate prin stabilirea unei limite, deoarece capitalul nu este considerat echivalent cu schimbul de marje în ceea ce privește expunerile care decurg din contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central și nu toate contrapărțile care fac obiectul cerințelor de marjă în temeiul prezentului regulament sunt supuse în același timp și cerințelor de capital. Această limită ar trebui să fie stabilită în așa fel încât să fie ușor de calculat și verificat. Pentru a preîntâmpina acumularea de riscuri sistemice și a evita ca un astfel de tratament specific să creeze posibilitatea de a eluda dispozițiile prezentului regulament, ar trebui ca limita să fie stabilită la un nivel prudent. Aceste tratamente ar fi considerate suficient de prudente, deoarece există și alte tehnici de minimizare a riscului ca alternativă la marje.
- (19) Pentru a oferi protecție în cazul în care garanțiile nu pot fi lichidate imediat după intrarea unei contrapărți în situație de neîndeplinire a obligațiilor, este necesar ca, în momentul calculării marjei inițiale, să se țină cont de perioada de timp de la ultimul schimb de garanții care a vizat acoperirea un set de compensare de contracte cu o contraparte aflată în stare de neîndeplinire a obligațiilor până în momentul în care contractele sunt închise și riscul de piață rezultat face obiectul unei noi operațiuni de acoperire. Această perioadă de timp este cunoscută sub denumirea de „perioadă de risc de marjă” („MPOR”) și este același instrument ca și cel utilizat la articolul 272 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, în ceea ce privește riscul de credit al contrapărții al instituțiilor de credit. Cu toate acestea, întrucât obiectivele celor două regulamente diferă, iar Regulamentul (UE) nr. 575/2013 stabilește norme pentru calculul MPOR numai în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme specifice privind MPOR care să fie impuse în contextul procedurilor de gestionare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central. La stabilirea MPOR ar trebui să se țină seama de procesele prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește schimbul de marje.
- (20) Atât marja inițială, cât și marja de variație ar trebui să fie schimbate, în general, cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează zilei de executare. Cu toate acestea, este permisă o prelungire a termenului pentru schimbul marjei de variație în cazul în care aceasta este compensată printr-un calcul adecvat al MPOR. În mod alternativ, în cazul în care nu se aplică cerințe de marjă inițială, ar trebui să fie permisă o prelungire dacă se colectează un quantum corespunzător al marjei de variație suplimentare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

- (21) La elaborarea modelelor de calculare a marjei inițiale și la calcularea MPOR corespunzătoare, contrapărțile ar trebui să țină seama de necesitatea de a dispune de modele care să reflecte lichiditatea pieței, numărul de participanți de pe piața respectivă și volumul contractelor derivate extrabursiere relevante. În același timp, este necesar să se elaboreze un model pe care ambele părți să îl poată înțelege, reproduce și pe care să se poată baza pentru soluționarea litigiilor. Prin urmare, ar trebui să li se permită contrapărților să calibreze modelul și să calculeze MPOR strict în funcție de condițiile de piață, fără să fie nevoie ca estimările lor să fie ajustate în funcție de caracteristicile anumitor contrapărți. Acest lucru presupune, la rândul său, posibilitatea contrapărților de a alege să adopte modele diferite pentru a calcula marjele inițiale care să fie schimbate între ele și posibilitatea ca aceste marje inițiale să nu fie simetrice.
- (22) Deși este necesar ca un model de calculare a marjei inițiale să fie recalibrat suficient de frecvent, o nouă calibrare ar putea conduce la niveluri neașteptate ale cerințelor de marjă. Din acest motiv, ar trebui să se stabilească o perioadă de timp adecvată în cursul căreia marjele să poată fi schimbate în continuare pe baza calibrării anterioare. Contrapărțile ar avea astfel la dispoziție suficient timp pentru a se conforma apelurilor în marjă rezultate în urma recalibrării.
- (23) Ar trebui ca garanțiile să fie considerate ca fiind transferabile în mod liber dacă, în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către partea care depune garanțiile, nu există impedimente juridice sau de reglementare și nici creanțe ale terților, inclusiv ale custodelui terț. Cu toate acestea, nu ar trebui ca anumite creanțe, precum costurile și cheltuielile ocazionate de transferul garanțiilor, care iau forma drepturilor de ipotecă impuse în mod obișnuit cu privire la toate transferurile de titluri de valoare, să fie considerate un impediment, deoarece s-ar ajunge astfel la o situație în care s-ar identifica în permanență impedimente.
- (24) Contrapartea care colectează garanțiile ar trebui să aibă capacitatea operațională de a lichida garanțiile în cazul în care deponentul acestora ar intra în situație de neîndeplinire a obligațiilor. Contrapartea care colectează garanțiile ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să utilizeze încasările în numerar rezultate din lichidare pentru a încheia un contract echivalent cu o altă contraparte sau pentru a acoperi riscul rezultat. Accesul la piață ar trebui, prin urmare, să reprezinte o condiție prealabilă pentru partea care colectează garanțiile, deoarece i-ar permite fie să vândă garanțiile, fie să le răscumpere într-un interval de timp rezonabil. Capacitatea de a întreprinde aceste acțiuni ar trebui să fie independentă de deponentul garanțiilor.
- (25) Garanțiile colectate trebuie să aibă un nivel de lichiditate suficient de ridicat și o calitate a creditului suficient de bună pentru a permite contrapărții care colectează garanțiile să lichideze pozițiile fără să înregistreze o pierdere din cauza modificărilor semnificative ale valorii în cazul în care cealaltă contraparte nu își îndeplinește obligațiile de plată. Calitatea creditului garanțiilor ar trebui să fie evaluată pe baza unor metodologii recunoscute, cum ar fi ratingurile emise de instituțiile externe de evaluare a creditului. Cu toate acestea, pentru a minimiza riscul de dependență automată de ratingurile externe, ar trebui să se introducă o serie de mecanisme de siguranță suplimentare. Aceste mecanisme ar trebui să includă posibilitatea de a utiliza un model aprobat bazat pe rating intern („IRB”) și posibilitatea de a amâna înlocuirea garanțiilor care devin neeligibile din cauza unei diminuări a ratingului, cu scopul de a atenua în mod eficient potențialele efecte în cascadă disproporționate care pot fi cauzate de dependența excesivă de evaluări externe ale creditului.
- (26) Cu toate că marjele de ajustare minimizează riscul ca garanțiile colectate să nu fie suficiente pentru a acoperi nevoile de marjă într-o perioadă de criză financiară, atunci când se acceptă garanții care nu sunt în numerar este nevoie și de alți factori de minimizare a riscului, astfel încât să se asigure că acestea pot fi lichidate efectiv. În mod concret, contrapărțile ar trebui să se asigure că garanțiile colectate sunt rezonabil de diversificate din punctul de vedere al emitenților individuali, al tipurilor de emitenți și al claselor de active.
- (27) Impactul asupra stabilității financiare al lichidării garanțiilor depuse de contrapărți fără importanță sistemică este limitat. De asemenea, limitele de concentrare privind marja inițială ar putea fi oneroase pentru contrapărțile cu portofolii mici de instrumente financiare derivate extrabursiere, întrucât este posibil ca acestea să aibă la dispoziție doar o gamă limitată de garanții eligibile pe care să le poată depune. Prin urmare, deși diversificarea garanțiilor reprezintă un factor real de minimizare a riscului, contrapărților fără importanță sistemică nu ar trebui să li se impună diversificarea garanțiilor. Pe de altă parte, instituțiile financiare de importanță sistemică și alte contrapărți cu portofolii mari de instrumente financiare derivate extrabursiere care efectuează tranzacții între ele ar trebui să aplice limitele de concentrare cel puțin marjei inițiale, inclusiv în ceea ce privește garanțiile eligibile care cuprind titluri de stat ale statelor membre. Aceste contrapărți sunt suficient de complexe încât să transforme garanțiile sau să aibă acces la mai multe piețe și emitenți, obținând astfel o diversificare suficientă a garanțiilor

depuse. Articolul 131 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ prevede identificarea instituțiilor de importanță sistemică în conformitate cu dreptul Uniunii. Cu toate acestea, având în vedere domeniul larg de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, ar trebui introdus un prag cantitativ, astfel încât cerințele privind limitele de concentrare să li se aplice și contrapărților care ar putea să nu fie incluse în clasificările existente ale instituțiilor de importanță sistemică, dar care ar trebui, totuși, să facă obiectul unor limite de concentrare din cauza dimensiunilor portofoliilor de instrumente financiare derivate extrabursiere.

- (28) Sistemele de pensii sunt supuse unor cerințe de instituire a unor garanții bilaterale. Cu toate acestea, este important să se evite afectarea excesivă, ca urmare a unor astfel de cerințe, a performanțelor preconizate ale sistemelor respective și, prin urmare, a veniturilor din pensii ale viitorilor pensionari. Obligațiile sistemelor de pensii față de pensionari sunt exprimate în monedele locale, iar investițiile acestora trebuie, prin urmare, să fie exprimate în aceeași monedă, astfel încât să se evite costurile și riscurile care decurg din neconcordanțele dintre monede. Prin urmare, este oportun să se prevadă că limitele de concentrare nu se aplică sistemelor de pensii în același mod ca și celorlalte contrapărți. Cu toate acestea, este important să fie instituite proceduri adecvate de gestionare a riscurilor pentru a monitoriza și contracara potențialele riscuri de concentrare generate de acest regim special. Punerea în aplicare a acestor dispoziții în ceea ce privește sistemele de pensii ar trebui să fie monitorizată și analizată în funcție de evoluțiile pieței.
- (29) Dificultățile întâmpinate la segregarea garanțiilor în numerar ar trebui să fie recunoscute prin autorizarea contrapărților să depună un quantum limitat din marja inițială sub formă de numerar și autorizarea custozilor să reinvestească aceste garanții în numerar. Cu toate acestea, numerarul deținut de un custode reprezintă o obligație pe care custodele o are față de contrapartea care depune garanțiile, ceea ce generează un risc de credit pentru aceasta din urmă. Prin urmare, pentru a reduce riscul sistemic, utilizarea numerarului ca marjă inițială ar trebui să fie supusă unor cerințe de diversificare cel puțin pentru instituțiile de importanță sistemică. Instituțiile de importanță sistemică ar trebui să aibă fie obligația de a limita valoarea marjelor inițiale colectate în numerar, fie de a diversifica expunerile prin utilizarea mai multor custozii.
- (30) Valoarea garanției nu ar trebui să prezinte o corelație pozitivă semnificativă cu bonitatea deponentului garanției sau cu valoarea portofoliului-suport de instrumente financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central, deoarece aceasta ar submina eficacitatea protecției oferite de garanția colectată. În consecință, titlurile de valoare emise de deponentul garanției sau de entitățile afiliate ale acestuia nu ar trebui să fie acceptate drept garanție. De asemenea, contrapărțile ar trebui să aibă obligația de a se asigura că garanțiile colectate nu prezintă alte forme de risc de corelare defavorabilă.
- (31) Contrapartea care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată ar trebui să aibă posibilitatea de a lichida activele colectate ca garanție, sub formă de marjă inițială sau de variație, într-un timp suficient de scurt încât să asigure protecția împotriva pierderilor a contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către o contraparte. Prin urmare, activele în cauză ar trebui să fie foarte lichide și nu ar trebui să fie expuse unui risc excesiv de credit, de piață sau de schimb valutar. În măsura în care valoarea garanției este expusă acestor riscuri, ar trebui să se aplice marje de ajustare cu un grad adecvat de sensibilitate la risc.
- (32) Pentru a se asigura transferul la timp al garanțiilor, contrapărțile ar trebui să dispună de procese operaționale eficiente. Aceasta presupune ca procesele pentru schimbul bilateral de garanții să fie suficient de detaliate, transparente și riguroase. În cazul în care contrapărțile nu se pun de acord și nu stabilesc un cadru operațional pentru calculul, notificarea și finalizarea eficientă a apelurilor în marjă, acest lucru poate conduce la litigii și la neexecutarea schimburilor de garanții, având ca rezultat apariția de expuneri negarantate în cadrul unor contracte derivate extrabursiere. Prin urmare, stabilirea de către contrapărți a unor politici și standarde interne clare în ceea ce privește transferurile de garanții este esențială. Orice abatere de la aceste politici ar trebui să fie analizată riguros de toate părțile interesate interne relevante care trebuie să autorizeze abaterile respective. În plus, toate clauzele aplicabile în ceea ce privește schimbul operațional de garanții ar trebui să fie înregistrate precis și detaliat, într-un mod riguros, prompt și sistematic.

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (33) Pentru a se asigura securitatea juridică, între contrapărțile care încheie contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central ar trebui să se încheie un acord de schimb de garanții. În consecință, acordul de schimb de garanții ar trebui să includă toate drepturile și obligațiile semnificative ale contrapărților în raport cu contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central.
- (34) Garanțiile protejează contrapartea care le colectează în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către contrapartea care depune garanțiile. Cu toate acestea, ambele contrapărți au, de asemenea, responsabilitatea de a se asigura că modul în care sunt deținute garanțiile colectate nu sporește riscul de pierdere a garanțiilor depuse în exces pentru contrapartea care le depune în cazul în care contrapartea care colectează garanțiile intră în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Din acest motiv, acordul bilateral dintre contrapărți ar trebui să le permită ambelor contrapărți să acceseze garanția în timp util în cazul în care au acest drept, ceea ce înseamnă că sunt necesare norme cu privire la segregare și norme care să prevadă o evaluare a eficacității acordului în acest sens, având în vedere constrângerile juridice și practicile de pe piață existente în fiecare jurisdicție.
- (35) Reipotecarea, regajarea sau reutilizarea garanțiilor colectate ca marjă inițială ar genera noi riscuri pentru contrapărți din cauza creanțelor părților terțe asupra activelor în caz de neîndeplinire a obligațiilor. Complicațiile juridice sau operaționale ar putea întârzia sau chiar face imposibilă restituirea garanției în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către partea care a colectat inițial garanția sau de către partea terță. Prin urmare, pentru a se menține eficiența cadrului și a se asigura minimizarea corespunzătoare a riscului de credit al contrapărții, nu ar trebui ca reipotecarea, regajarea sau reutilizarea garanțiilor colectate ca marjă inițială să fie permisă.
- (36) Ținând seama de dificultatea de a segrega fluxurile de numerar, de practicile actuale în materie de schimb de garanții în numerar din anumite jurisdicții și de necesitatea de a recurge la numerar în loc de titluri de valoare în anumite situații în care transferul de titluri de valoare poate fi afectat de constrângeri operaționale, garanțiile în numerar colectate ca marjă inițială ar trebui să fie deținute întotdeauna de o bancă centrală sau de o instituție de credit terță, deoarece acest lucru asigură separarea de cele două părți la contract. Pentru a asigura o astfel de separare, instituția de credit terță nu ar trebui să aparțină grupului niciuneia dintre contrapărți.
- (37) Atunci când o contraparte notifică autorității competente relevante intenția de a se prevala de exceptarea tranzacțiilor intragrup, pentru ca autoritatea competentă să decidă dacă sunt îndeplinite condițiile pentru exceptare, contrapartea ar trebui să prezinte un dosar complet care să includă toate informațiile relevante necesare pentru ca autoritatea competentă să își poată finaliza evaluarea.
- (38) Pentru a se considera că un grup dispune de proceduri suficient de solide și de riguroase de gestionare a riscurilor trebuie să fie îndeplinite o serie de condiții. Grupul ar trebui să asigure o monitorizare periodică a expunerilor intragrup, iar decontarea în timp util a obligațiilor care decurg din contractele derivate extrabursiere intragrup ar trebui să fie garantată pe baza instrumentelor de monitorizare și de gestionare a lichidității la nivel de grup care sunt adaptate nivelului de complexitate al tranzacțiilor intragrup.
- (39) Pentru ca exceptarea pentru tranzacții intragrup să fie aplicabilă, trebuie să existe certitudinea că nicio dispoziție legislativă, de reglementare, administrativă și nicio altă dispoziție obligatorie din punct de vedere juridic nu ar putea împiedica în mod legal contrapărțile din grup să își îndeplinească obligațiile de a transfera bani sau de a achita obligații sau titluri de valoare în conformitate cu clauzele tranzacțiilor intragrup. În mod similar, nu ar trebui să existe nicio practică operațională sau comercială a contrapărților din grup sau a grupului care să poată avea ca rezultat faptul că nu sunt disponibile fonduri pentru a acoperi obligațiile de plată pe măsură ce devin exigibile în fiecare zi sau că efectuarea promptă de transferuri electronice de fonduri nu este posibilă.
- (40) Prezentul regulament conține o serie de cerințe detaliate care trebuie îndeplinite pentru ca un grup să obțină exceptarea de la depunerea marjei pentru tranzacții intragrup. În plus față de aceste cerințe, în cazul în care una dintre cele două contrapărți din grup își are domiciliul într-o țară terță pentru care încă nu a fost stabilită echivalența în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, grupul trebuie să facă schimb de marje de variație și de marje inițiale segregate corespunzător pentru toate tranzacțiile intragrup cu

filialele din țările terțe respective. Pentru a se evita o aplicare disproporționată a cerințelor de marjă și a se ține cont de cerințele similare pentru obligațiile de compensare, prezentul regulament ar trebui să prevadă o aplicare amânată a acestei cerințe. S-ar pune astfel la dispoziție suficient timp pentru finalizarea procesului de determinare a echivalenței, fără să se impună o alocare ineficientă a resurselor grupurilor care au filiale cu sediul în țări terțe.

- (41) Conform principiului proporționalității, contrapărților care au portofolii mai mici și, prin urmare, desfășoară activități la o scară mai restrânsă ar trebui să li se acorde mai mult timp pentru a-și adapta sistemele și procesele interne în vederea conformării cu cerințele din prezentul regulament. Pentru a se realiza un echilibru adecvat între minimizarea riscurilor aferente contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central și aplicarea proporțională a prezentului regulament, precum și pentru a se asigura convergența la nivel internațional și a se reduce la minimum posibilitățile de arbitraj de reglementare, astfel încât să se evite perturbarea pieței, este necesară o perioadă de introducere treptată a cerințelor. Perioada de introducere treptată pentru cerințele introduse prin prezentul regulament ține seama de calendarul convenit în cadrul BCBS-IOSCO, stabilit pe baza unui studiu de impact cantitativ în care au fost implicate instituții de credit din Uniunea Europeană.
- (42) Regulamentul delegat al Comisiei (*) specifică definiția contractelor forward pe cursul de schimb decontate prin livrare fizică în cadrul Uniunii. Totuși, în acest stadiu definiția respectivă nu este aplicabilă, iar produsele respective sunt definite într-un mod neomogen în Uniune. Prin urmare, pentru a se evita crearea unor condiții de concurență inegale în cadrul Uniunii, este necesar ca tehnicile de diminuare a riscului corespunzătoare să se aplice de la data aplicării actului delegat relevant. Pentru a se evita întârzierile excesive în ceea ce privește introducerea tehnicilor de minimizare a riscului, se stabilește o anumită dată de la care cerințele relevante ar trebui să se aplice, în orice caz.
- (43) Pentru a se evita fragmentarea pieței și a se asigura condiții de concurență egale la nivel mondial pentru contrapărțile stabilite în Uniune, și ținând cont de faptul că în unele jurisdicții schimbul de marje de variație și de marje inițiale pentru opțiuni pe acțiuni individuale și pe indici pe acțiuni nu face obiectul unor cerințe de marjă echivalente, tratarea acestor produse ar trebui introdusă treptat. Această perioadă de introducere treptată va acorda timpul necesar pentru a monitoriza evoluțiile în materie de reglementare din alte jurisdicții și a se asigura faptul că în Uniune sunt instituite cerințe adecvate pentru a minimiza riscul de credit al contrapărții în ceea ce privește astfel de contracte, evitându-se, în același timp, posibilitățile de arbitraj de reglementare.
- (44) Din motive de securitate juridică și pentru a evita eventualele perturbări pe piețele financiare, este oportun să se clarifice modul în care trebuie tratate contractele existente.
- (45) Prezentul regulament are la bază proiectul de standarde tehnice de reglementare prezentat Comisiei de către autoritățile europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe).
- (46) Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe au efectuat consultări publice cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, au analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și au solicitat opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, opinia Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și a Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, și opinia Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (47) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 alineatul (1) al cincilea, al șaselea și al șaptelea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, la articolul 10 alineatul (1) al cincilea, al șaselea și al șaptelea paragraf din

(*) C(2016) 2398 final.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și la articolul 10 alineatul (1) al cincilea, al șaselea și al șaptelea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, prezentul regulament cuprinde modificări ale proiectului de standarde tehnice de reglementare prezentat din nou Comisiei sub forma unui aviz formal de către Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, pe baza modificărilor propuse de Comisie,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND PROCEDURILE DE GESTIONARE A RISCURILOR

SECȚIUNEA 1

Definiții și cerințe generale

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „marjă inițială” înseamnă garanția colectată de o contraparte pentru a-și acoperi expunerea actuală și expunerea viitoare potențială în intervalul dintre ultima colectare a marjei și lichidarea pozițiilor sau acoperirea împotriva riscului de piață în urma unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de către cealaltă contraparte;
2. „marjă de variație” înseamnă garanția colectată de o contraparte pentru a reflecta rezultatele evaluării zilnice la prețul pieței (*mark-to-market*) sau pe baza unui model (*mark-to-model*) a contractelor în derulare în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
3. „set de compensare” înseamnă un set de contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central între două contrapărți care face obiectul unui acord de compensare bilateral obligatoriu din punct de vedere juridic.

Articolul 2

Cerințe generale

- (1) Contrapărțile instituie, aplică și documentează procedurile de gestionare a riscurilor pentru schimbul de garanții pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central.
- (2) Procedurile de gestionare a riscurilor menționate la alineatul (1) includ proceduri care să prevadă sau să precizeze următoarele:
  - (a) eligibilitatea garanțiilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central în conformitate cu secțiunea 2;
  - (b) calcularea și colectarea marjelor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central în conformitate cu secțiunea 3;
  - (c) gestionarea și segregarea garanțiilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central în conformitate cu secțiunea 5;
  - (d) calcularea valorii ajustate a garanției reale în conformitate cu secțiunea 6;
  - (e) schimbul de informații între contrapărți și autorizarea și înregistrarea exceptărilor de la procedurile de gestionare a riscurilor, astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1);
  - (f) raportarea exceptărilor prevăzute în capitolul II către conducerea superioară;
  - (g) clauzele tuturor acordurilor pe care trebuie să le încheie contrapărțile, cel târziu în momentul încheierii unui contract derivat extrabursier care nu este compensat la nivel central, inclusiv clauzele acordului de compensare și ale acordului de schimb de garanții în conformitate cu articolul 3;

- (h) verificarea periodică a lichidității garanțiilor care urmează să fie schimbate;
- (i) recuperarea rapidă a garanțiilor de către contrapartea care depune garanțiile de la contrapartea care le colectează în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către aceasta din urmă; și
- (j) monitorizarea regulată a expunerilor care decurg din contracte cu instrumente financiare derivate extrabursiere care reprezintă tranzacții intragrup și decontarea în timp util a obligațiilor care rezultă din contractele respective.

În sensul primului paragraf litera (g), clauzele acordurilor cuprind toate aspectele referitoare la obligațiile care decurg din contractele cu instrumente derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central care urmează să fie încheiate și, cel puțin, următoarele elemente:

- (a) obligațiile de plată apărute între contrapărți;
- (b) condițiile pentru obligațiile aferente plăților de compensare;
- (c) evenimentele de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau alte evenimente care determină încetarea contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central;
- (d) toate metodele de calcul utilizate în legătură cu obligațiile de plată;
- (e) condițiile pentru obligațiile aferente plăților de compensare la încetarea contractului;
- (f) transferul drepturilor și obligațiilor la încetarea contractului;
- (g) legea aplicabilă tranzacțiilor aferente contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central.

(3) În cazul în care contrapărțile încheie un acord de compensare sau de schimb de garanții, acestea trebuie să efectueze o analiză juridică independentă a caracterului executoriu al acordurilor respective. Această analiză poate fi efectuată de către o unitate internă independentă sau de către o parte terță independentă.

Se consideră că cerința de a efectua analiza menționată la primul paragraf este îndeplinită în ceea ce privește acordul de compensare dacă acordul respectiv este recunoscut în conformitate cu articolul 296 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Contrapărțile instituie politici în vederea evaluării în mod continuu a caracterului executoriu al acordurilor de compensare și de schimb de garanții pe care le încheie.

(5) Procedurile de gestionare a riscurilor menționate la alineatul (1) sunt testate, reexamine și actualizate în funcție de necesități, dar cel puțin o dată pe an.

(6) La cerere, contrapărțile care utilizează modele de calculare a marjei inițiale în conformitate cu secțiunea 4 furnizează în orice moment autorităților competente toate documentele legate de procedurile de gestionare a riscurilor menționate la alineatul 2 litera (b).

Articolul 3

Acordul de schimb de garanții

Acordul de schimb de garanții menționat la articolul 2 alineatul (2) primul paragraf litera (g) include cel puțin următorii termeni:

- (a) nivelurile și tipul garanțiilor cerute;
- (b) mecanismele de segregare;
- (c) setul de compensare la care se referă schimbul de garanții;
- (d) procedurile de notificare, confirmare și ajustare a apelurilor în marjă;
- (e) procedurile de decontare a apelurilor în marjă pentru fiecare tip de garanții eligibile;

- (f) procedurile, metodele, termenele și alocarea responsabilităților pentru calculul marjelor și evaluarea garanțiilor;
- (g) evenimentele despre care se consideră că reprezintă situații de neîndeplinire a obligațiilor sau evenimente de încetare;
- (h) legea aplicabilă contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central;
- (i) legea aplicabilă acordului de schimb de garanții.

SECȚIUNEA 2

Eligibilitatea

Articolul 4

Garanțiile eligibile

- (1) O contraparte colectează garanții numai din următoarele clase de active:
  - (a) numerar sub formă de sume de bani creditate într-un cont, în orice monedă, sau creanțe similare care dau dreptul la rambursarea unor sume de bani, cum ar fi depozitele de pe piața monetară;
  - (b) aur sub formă de lingouri de aur pur alocat la standardul „good delivery” recunoscut;
  - (c) titluri de creanță emise de administrațiile centrale sau de băncile centrale ale statelor membre;
  - (d) titluri de creanță emise de administrațiile regionale sau de autoritățile locale din statele membre ale căror expuneri sunt tratate ca expuneri față de administrația centrală a statului membru respectiv în conformitate cu articolul 115 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (e) titluri de creanță emise de entitățile din sectorul public din statele membre ale căror expuneri sunt tratate ca expuneri față de administrația centrală, administrația regională sau autoritățile locale ale statului membru respectiv în conformitate cu articolul 116 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (f) titluri de creanță emise de administrațiile regionale sau autoritățile locale din statele membre, altele decât cele menționate la litera (d);
  - (g) titluri de creanță emise de entitățile din sectorul public din statele membre, altele decât cele menționate la litera (e);
  - (h) titluri de creanță emise de băncile de dezvoltare multilaterală menționate la articolul 117 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (i) titluri de creanță emise de organizațiile internaționale menționate la articolul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
  - (j) titluri de creanță emise de administrațiile centrale sau de băncile centrale ale țărilor terțe;
  - (k) titluri de creanță emise de administrații regionale sau autorități locale din țări terțe care îndeplinesc cerințele de la literele (d) și (e);
  - (l) titluri de creanță emise de administrații regionale sau autorități locale din țări terțe, altele decât cele menționate la literele (d) și (e);
  - (m) titluri de creanță emise de instituții de credit sau firme de investiții, inclusiv obligațiuni menționate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
  - (n) obligațiuni corporative;
  - (o) tranșa cu cel mai ridicat rang a unei securitizări, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (61) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care nu constituie o resecuritizare, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (63) din regulamentul respectiv;
  - (p) obligațiuni convertibile, cu condiția să nu poată fi convertite decât în acțiuni care sunt incluse într-un indice specificat în conformitate cu dispozițiile de la articolul 197 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

- (q) acțiuni incluse într-un indice specificat în conformitate cu dispozițiile de la articolul 197 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (r) acțiuni de fond sau unități de fond ale organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în măsura în care sunt îndeplinite condițiile enunțate la articolul 5.
- (2) O contraparte colectează garanții numai din clasele de active menționate la alineatul (1) literele (f), (g) și (k)-(r) în cazul în care se aplică toate condițiile următoare:
- (a) activele nu sunt emise de contraparte care le depune;
- (b) activele nu sunt emise de entități care fac parte din grupul căruia îi aparține contraparte care le depune;
- (c) activele nu sunt expuse în alt mod niciunui risc de corelare defavorabilă semnificativ, astfel cum este definit la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 5

Criteriile de eligibilitate pentru unități sau acțiuni de fond ale OPCVM-urilor

- (1) În sensul articolului 4 alineatul (1) litera (r), o contraparte nu poate utiliza unități sau acțiuni ale OPCVM-urilor drept garanții eligibile decât dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) unitățile sau acțiunile au o cotație publică zilnică a prețului;
- (b) OPCVM-urile se limitează la investiții în active care sunt eligibile în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);
- (c) OPCVM-urile respectă criteriile stabilite la articolul 132 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În sensul literei (b), OPCVM-urile pot folosi instrumente financiare derivate pentru a acoperi riscurile generate de activele în care investesc.

În cazul în care un OPCVM investește în acțiunile sau unitățile de fond ale altor OPCVM-uri, condițiile prevăzute la primul paragraf se aplică și OPCVM-urilor respective.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), în cazul în care un OPCVM sau oricare dintre OPCVM-urile suport ale acestuia nu investesc numai în active care sunt eligibile în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), nu poate servi drept garanție eligibilă, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, decât valoarea unităților de fond sau a acțiunilor de fond ale OPCVM-ului care reprezintă o investiție în active eligibile.

Primul paragraf se aplică oricărui OPCVM suport al unui OPCVM care are OPCVM-uri suport proprii.

- (3) În cazul în care activele neeligibile ale unui OPCVM pot avea o valoare negativă, valoarea unităților de fond sau a acțiunilor de fond ale OPCVM-ului care poate fi utilizată drept garanție eligibilă în temeiul alineatului (1) se determină prin deducerea valorii negative maxime a activelor neeligibile din valoarea activelor eligibile.

Articolul 6

Evaluarea calității creditului

(1) Contraparte care colectează garanțiile evaluează calitatea creditului activelor aparținând claselor de active menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (c), (d) și (e) care nu sunt exprimate sau nu sunt finanțate în moneda națională a emitentului și la articolul 4 alineatul (1) literele (f), (g), (j)-(n) și (p), utilizând una dintre următoarele metodologii:

- (a) ratingurile interne menționate la alineatul (3) ale contrapărții care colectează garanțiile;

- (b) ratingurile interne menționate la alineatul (3) ale contrapărții care depune garanțiile, în cazul în care contrapartea respectivă este stabilită în Uniune sau într-o țară terță în care contrapartea care depune garanțiile face obiectul unei supravegheri consolidate considerate ca fiind echivalentă cu cea reglementată de dreptul Uniunii în conformitate cu articolul 127 din Directiva 2013/36/UE;
- (c) o evaluare a calității creditului emisă de o instituție externă de evaluare a creditului (ECAI) recunoscută, astfel cum este definită la articolul 4 punctul 98 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau o evaluare a calității creditului realizată de o agenție de creditare a exportului menționată la articolul 137 din regulamentul respectiv.
- (2) Contrapartea care colectează garanțiile evaluează calitatea creditului activelor aparținând claselor de active menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (o) în conformitate cu metodologia menționată la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol.
- (3) O contraparte căreia i se permite să utilizeze abordarea bazată pe modele interne de rating („IRB”) în conformitate cu articolul 143 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 își poate utiliza ratingurile interne pentru a evalua calitatea creditului garanțiilor colectate în scopul prezentului regulament.
- (4) O contraparte care utilizează abordarea IRB în conformitate cu alineatul (3) determină nivelul calității creditului garanțiilor în conformitate cu anexa I.
- (5) O contraparte care utilizează abordarea IRB în conformitate cu alineatul (3) comunică celelalte contrapărți nivelul de calitate a creditului menționat la alineatul (4) aferent activelor care urmează să fie schimbate drept garanții.
- (6) În sensul alineatului (1) litera (c), evaluarea calității creditului este echivalentă cu nivelurile de calitate a creditului specificate în conformitate cu articolul 136 sau 270 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 7

Cerințe specifice pentru activele eligibile

- (1) Contrapărțile utilizează ca garanții activele menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (f), (g) și (j)-(p) numai în cazul în care calitatea creditului acestora a fost evaluată ca fiind de nivelul 1, 2 sau 3 de calitate a creditului în conformitate cu articolul 6.
- (2) Contrapărțile utilizează ca garanții activele menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (c), (d) și (e) care nu sunt exprimate sau finanțate în moneda națională a emitentului numai în cazul în care calitatea creditului acestora a fost evaluată ca fiind de nivelul 1, 2, 3 sau 4 de calitate a creditului în conformitate cu articolul 6.
- (3) Contrapărțile instituie proceduri pentru tratamentul aplicat activelor schimbate drept garanții în conformitate cu alineatele (1) și (2) a căror calitate a creditului este evaluată ulterior:
- (a) la nivelul 4 sau peste acest nivel pentru activele menționate la alineatul (1);
- (b) peste nivelul 4 pentru activele menționate la alineatul (2).
- (4) Procedurile menționate la alineatul (3) trebuie să îndeplinească toate cerințele de mai jos:
- (a) interzic contrapărților să facă schimb de active suplimentare evaluate ca având calitatea creditului menționată la alineatul (3);
- (b) stabilesc un calendar în funcție de care activele evaluate ca având calitatea creditului menționată la alineatul (3) și deja schimbate drept garanții să fie înlocuite în decursul unei perioade care să nu depășească două luni;
- (c) stabilesc un nivel de calitate a creditului care necesită înlocuirea imediată a activelor menționate la alineatul (3);
- (d) permit contrapărților să majoreze marjele de ajustare aplicate garanțiilor relevante, în măsura în care garanțiile nu au fost înlocuite conform calendarului menționat la litera (b).
- (5) Contrapărțile nu utilizează drept garanții clasele de active menționate la articolul 4 alineatul (1) dacă nu au acces la piața pentru activele respective sau dacă se află în imposibilitatea de a lichida activele în timp util în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către contrapartea care depune garanțiile.

Articolul 8

Limitele de concentrare pentru marja inițială

(1) În cazul în care garanțiile sunt colectate ca marjă inițială în conformitate cu articolul 13, pentru fiecare dintre contrapărțile care colectează garanțiile se aplică următoarele limite:

(a) suma valorilor marjelor inițiale colectate din clasele de active menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (f), (g) și (l)-(r), emise de către un singur emitent sau de către entități aparținând aceluiași grup, nu depășește cea mai mare dintre următoarele valori:

(i) 15 % din garanțiile colectate de la contrapartea care depune garanțiile;

(ii) 10 milioane EUR sau echivalentul acestei sume în altă monedă;

(b) suma valorilor marjelor inițiale colectate din clasele de active menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (o), (p) și (q) – în cazul în care clasele de active menționate la literele (p) și (q) de la articolul respectiv sunt emise de instituții, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 – nu depășește cea mai mare dintre următoarele valori:

(i) 40 % din garanțiile colectate de la contrapartea care depune garanțiile;

(ii) 10 milioane EUR sau echivalentul acestei sume în altă monedă.

Limitele stabilite la primul paragraf se aplică, de asemenea, acțiunilor de fond sau unităților de fond ale OPCVM-urilor în cazul în care OPCVM investește în principal în clasele de active menționate la paragraful respectiv.

(2) În cazul în care sunt colectate ca marjă inițială, în conformitate cu articolul 13, garanții în valoare de peste 1 miliard EUR și fiecare contraparte aparține uneia dintre categoriile enumerate la alineatul (3), valorii marjelor inițiale colectate de la o singură contraparte peste 1 miliard EUR i se aplică următoarele limite:

(a) suma valorilor marjelor inițiale colectate din clasele de active menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (c)-(l) emise de către un singur emitent sau de către emitenți cu sediul în aceeași țară nu depășește 50 % din marjele inițiale colectate de la contrapartea respectivă;

(b) în cazul în care marjele inițiale sunt colectate în numerar, limita de concentrare de 50 % menționată la litera (a) trebuie să țină cont și de expunerile la risc generate de terțul titular sau de custodele care deține numerarul.

(3) Contrapărțile menționate la alineatul (2) se numără printre entitățile următoare:

(a) instituții identificate drept instituții globale de importanță sistemică (G-SII) în conformitate cu articolul 131 din Directiva 2013/36/UE;

(b) instituții identificate drept alte instituții de importanță sistemică (O-SII) în conformitate cu articolul 131 din Directiva 2013/36/UE;

(c) contrapărți care nu sunt sisteme de pensii și pentru care suma valorilor garanțiilor care trebuie colectate este mai mare de 1 miliard EUR.

(4) În cazul în care sunt colectate ca marjă inițială, în conformitate cu articolul 13, garanții în valoare de peste 1 miliard EUR de către sau de la un fond de pensii, contrapartea care colectează garanțiile instituie proceduri privind gestionarea riscului de concentrare cu privire la garanțiile colectate din clasele de active menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (c)-(l), prevăzând inclusiv diversificarea adecvată a garanțiilor respective.

(5) În cazul în care instituțiile menționate la alineatul (3) literele (a) și (b) colectează marje inițiale în numerar de la o singură contraparte care este, în același timp, o instituție menționată la literele respective, contrapartea care colectează garanțiile se asigură că niciun custode terț nu deține mai mult de 20 % din marja inițială.

(6) Alineatele (1)-(4) nu se aplică garanțiilor colectate sub forma aceluiași instrument financiar cu instrumentul financiar suport al contractului derivat extrabursier care nu este compensat la nivel central.

(7) Contrapartea care colectează garanțiile evaluează respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol cel puțin de fiecare dată când se calculează marja inițială în conformitate cu articolul 9 alineatul (2).

(8) Prin derogare de la alineatul (7), o contraparte menționată la articolul 2 alineatul (10) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 poate evalua trimestrial conformitatea cu condițiile prevăzute la alineatul (2), cu condiția ca suma marjelor inițiale colectate de la fiecare contraparte să fie în orice moment mai mică de 800 milioane EUR în cursul trimestrului anterior evaluării.

SECȚIUNEA 3

Calcularea și colectarea marjelor

Articolul 9

Frecvența calculării și determinarea datei de calcul

- (1) Contrapărțile calculează marja de variație în conformitate cu articolul 10 cel puțin zilnic.
- (2) Contrapărțile calculează marja inițială în conformitate cu articolul 11 cel târziu în ziua lucrătoare care urmează unuia dintre următoarele evenimente:
  - (a) atunci când un nou contract derivat extrabursier care nu este compensat la nivel central este executat sau adăugat la setul de compensare;
  - (b) atunci când un contract derivat extrabursier existent care nu este compensat la nivel central expiră sau este eliminat din setul de compensare;
  - (c) atunci când un contract derivat extrabursier existent care nu este compensat la nivel central declanșează o plată sau o livrare, altele decât cele reprezentate de depunerea și colectarea marjelor;
  - (d) atunci când marja inițială se calculează în conformitate cu abordarea standardizată menționată la articolul 11 alineatul (1) și un contract existent este reclasificat din punctul de vedere al clasei de active prevăzute la punctul 1 din anexa IV ca urmare a reducerii timpului rămas până la scadență;
  - (e) atunci când în ultimele 10 zile lucrătoare nu a fost efectuat niciun calcul.
- (3) Pentru a determina data de calcul pentru marja inițială și marja de variație, se aplică următoarele dispoziții:
  - (a) în cazul în care două contrapărți sunt situate în același fus orar, calculul se bazează pe setul de compensare din ziua lucrătoare precedentă;
  - (b) în cazul în care două contrapărți nu sunt situate în același fus orar, calculul se bazează pe tranzacțiile din setul de compensare încheiate înainte de ora 16:00 a zilei lucrătoare precedente din fusul orar în care este prima dată ora 16:00.

Articolul 10

Calcularea marjei de variație

Cuantumul marjei de variație care urmează să fie colectată de o contraparte se obține prin agregarea valorilor calculate în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ale tuturor contractelor din setul de compensare, minus valoarea tuturor marjelor de variație colectate anterior, minus valoarea netă a fiecărui contract din setul de compensare la momentul încheierii contractului, plus valoarea tuturor marjelor de variație depuse anterior.

Articolul 11

Calcularea marjei inițiale

- (1) Contrapărțile calculează valoarea marjei inițiale care urmează să fie colectată utilizând abordarea standardizată prevăzută în anexa IV, modelele de calculare a marjei inițiale menționate în secțiunea 4 sau ambele variante.

- (2) Colectarea marjei inițiale se efectuează fără a compensa valorile marjelor inițiale între cele două contrapărți.
- (3) În cazul în care contrapărțile utilizează atât abordarea standardizată prevăzută în anexa IV, cât și modelele de calculare a marjei inițiale menționate în secțiunea 4 în legătură cu același set de compensare, acestea trebuie să fie utilizate în mod consecvent pentru fiecare contract derivat extrabursier care nu este compensat la nivel central.
- (4) Contrapărțile care calculează marja inițială în conformitate cu secțiunea 4 nu țin seama de corelațiile existente între valoarea expunerii negarantate și valoarea garanției luate în calcul.
- (5) Contrapărțile se pun de acord cu privire la metoda pe care o utilizează fiecare dintre ele pentru a determina marja inițială pe care trebuie să o colecteze, dar nu sunt obligate să utilizeze o metodologie comună.
- (6) În cazul în care una dintre contrapărți sau ambele contrapărți se bazează pe un model de calculare a marjei inițiale, acestea se pun de acord asupra modelului elaborat în conformitate cu secțiunea 4.

Articolul 12

Furnizarea marjei de variație

- (1) Contrapartea care depune marja de variație face acest lucru după cum urmează:
  - (a) în ziua lucrătoare reprezentată de data de calcul stabilită în conformitate cu articolul 9 alineatul (3);
  - (b) în termen de două zile lucrătoare de la data de calcul stabilită în conformitate cu articolul 9 alineatul (3), atunci când sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (2).
- (2) Furnizarea marjei de variație în conformitate cu alineatul (1) litera (b) poate fi aplicată numai următoarelor:
  - (a) seturilor de compensare care cuprind contracte derivate care nu sunt supuse cerințelor de marjă inițială în conformitate cu prezentul regulament, în cazul în care contrapartea care depune garanțiile a furnizat, la data calculării marjei de variație sau înainte de această dată, un avans din valoarea garanțiilor reale eligibile, calculat în același mod în care se calculează marjele inițiale în conformitate cu articolul 15, pentru care contrapartea care colectează garanțiile a utilizat o perioadă de risc de marjă („MPOR”) cel puțin egală cu numărul de zile dintre data efectuării calculului și data colectării, incluzând aceste date;
  - (b) seturilor de compensare care cuprind contracte care fac obiectul cerințelor de marjă inițială în conformitate cu prezentul regulament, dacă marja inițială a fost ajustată într-unul din următoarele moduri:
    - (i) prin majorarea MPOR menționate la articolul 15 alineatul (2) cu numărul de zile dintre data de calcul determinată în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) și data de colectare determinată în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, incluzând aceste date;
    - (ii) prin majorarea marjei inițiale calculate în conformitate cu abordarea standardizată menționată la articolul 11, utilizând o metodologie adecvată, pe baza unei MPOR majorate cu numărul de zile dintre data de calcul determinată în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) și data de colectare determinată în conformitate cu alineatul (2) al prezentului articol, incluzând aceste date.

În sensul literei (a), în cazul în care nu există niciun mecanism de segregare între cele două contrapărți, acestea pot compensa sumele care urmează să fie furnizate.

- (3) În eventualitatea unui litigiu referitor la cuantumul marjei de variație datorate, contrapărțile furnizează, în intervalul de timp menționat la alineatul (1), cel puțin acea parte din cuantumul marjei de variație care nu face obiectul litigiului.

Articolul 13

Furnizarea marjei inițiale

- (1) Contrapartea care depune garanțiile furnizează marja inițială în conformitate cu secțiunea 5.

(2) Contrapartea care depune garanțiile furnizează marja inițială în ziua lucrătoare reprezentată de data de calcul stabilită în conformitate cu articolul 9 alineatul (3).

(3) În eventualitatea unui litigiu referitor la cuantumul marjei inițiale datorate, contrapărțile furnizează, în ziua lucrătoare reprezentată de data de calcul determinată în conformitate cu articolul 9 alineatul (3), cel puțin acea parte din cuantumul marjei inițiale care nu face obiectul litigiului.

SECȚIUNEA 4

Modele de calculare a marjei inițiale

Articolul 14

Cerințe generale

(1) În cazul în care o contraparte utilizează un model de calculare a marjei inițiale, modelul respectiv poate fi elaborat de oricare dintre contrapărți, de ambele contrapărți sau de un agent terț.

În cazul în care o contraparte utilizează un model de calculare a marjei inițiale elaborat de un agent terț, contrapartea are în continuare responsabilitatea de a se asigura că respectivul model respectă cerințele menționate în prezenta secțiune.

(2) Modelele de calculare a marjei inițiale sunt elaborate într-un mod care reflectă toate riscurile semnificative care decurg din încheierea contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central incluse în setul de compensare, inclusiv natura, amploarea și complexitatea acestor riscuri, și îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) modelul încorporează factori de risc corespunzători fiecărei monede în care sunt exprimate contractele respective din setul de compensare;
- (b) modelul încorporează factori de risc al ratei dobânzii corespunzători fiecărei monede în care sunt exprimate contractele respective;
- (c) curba de randament se împarte în cel puțin șase benzi de scadență pentru expunerile la riscul de rată a dobânzii în monedele și pe piețele principale;
- (d) modelul reflectă riscul trecerii de la o curbă de randament la alta și de la o bandă de scadență la alta;
- (e) modelul încorporează factori de risc distincți cel puțin pentru fiecare acțiune, indice pe acțiuni, marfă sau indice pe mărfuri care este semnificativ pentru contractele respective;
- (f) modelul reflectă riscul care decurge din pozițiile mai puțin lichide și din pozițiile cu transparență limitată a prețurilor în scenarii de piață realiste;
- (g) modelul reflectă riscul, nerefectat prin alte caracteristici ale modelului, care decurge din contractele derivate în cazul cărora clasa de active-suport este creditul;
- (h) modelul reflectă riscul variațiilor între factori de risc aferenți expunerilor similari, dar nu identici, și expunerea la modificări ale valorilor care decurg din neconcordanța dintre scadențe;
- (i) modelul reflectă principalele dependențe neliniare;
- (j) modelul încorporează metodologii utilizate pentru testarea *ex post* (*backtesting*) care includ teste statistice ale rezultatelor modelului;
- (k) modelul stabilește evenimentele care declanșează o modificare sau o calibrare a modelului sau o altă măsură corectivă.

(3) Procedurile de gestionare a riscului menționate la articolul 2 alineatul (1) garantează că performanța modelului este monitorizată în mod continuu, inclusiv prin testarea *ex post* a modelului cel puțin o dată la trei luni.

În sensul primului paragraf, testarea *ex post* cuprinde o comparație între valorile obținute conform modelului și valorile de piață realizate ale contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central din cadrul setului de compensare.

(4) Procedurile de gestionare a riscului menționate la articolul 2 alineatul (1) indică metodologiile utilizate pentru realizarea testelor *ex post*, inclusiv a testelor de performanță statistice.

(5) Procedurile de gestionare a riscului menționate la articolul 2 alineatul (1) descriu ce rezultate obținute în urma testelor *ex post* conduc la o modificare sau la o recalibrare a modelului sau la luarea unei alte măsuri corective.

(6) Procedurile de gestionare a riscului menționate la articolul 2 alineatul (1) garantează că rezultatele testelor *ex post* menționate la alineatul (3) din prezentul articol sunt păstrate în evidențele contrapărților.

(7) Contrapărțile furnizează celelalte contrapărți toate informațiile necesare pentru a explica modul în care a fost obținută o anumită valoare a modelului de calculare a marjei inițiale în așa fel încât o parte terță avizată să fie în măsură să verifice calculul respectiv.

(8) Modelul de calculare a marjei inițiale reflectă incertitudinea parametrilor, corelarea, riscul de bază și calitatea datelor într-o manieră prudentă.

Articolul 15

Intervalul de încredere și perioada de risc de marjă (MPOR)

(1) Variațiile presupuse ale valorii contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central din setul de compensare pentru calcularea marjelor inițiale utilizând un model de calculare a marjei inițiale se bazează pe un interval de încredere unilateral de 99 % pe o MPOR de cel puțin 10 zile.

(2) MPOR pentru calculul marjelor inițiale utilizând modelul de calculare a marjei inițiale menționat la alineatul (1) cuprinde:

- (a) perioada care poate trece de la ultimul schimb de marje de variație până la neîndeplinirea obligațiilor de plată de către contraparte;
- (b) perioada estimată necesară pentru a înlocui fiecare contract derivat extrabursier care nu este compensat la nivel central din cadrul setului de compensare sau pentru a acoperi riscurile care decurg din acesta, ținând cont de nivelul de lichiditate al pieței pe care sunt tranzacționate aceste tipuri de contracte, de volumul total al contractelor derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central de pe piața respectivă și de numărul de participanți de pe această piață.

Articolul 16

Calibrarea parametrilor modelului

(1) Parametrii utilizați în modelele de calculare a marjei inițiale se calibrează, cel puțin anual, pe baza datelor istorice înregistrate într-o perioadă de timp cu o durată minimă de trei ani și cu o durată maximă de cinci ani.

(2) Datele utilizate pentru calibrarea parametrilor modelelor de calculare a marjei inițiale cuprind cea mai recentă perioadă continuă de la data la care se efectuează calibrarea menționată la alineatul (1) și cel puțin 25 % din aceste date sunt reprezentative pentru o perioadă de criză financiară semnificativă („date de criză”).

(3) În cazul în care datele de criză menționate la alineatul (2) nu constituie cel puțin 25 % din datele utilizate în modelul de calculare a marjei inițiale, datele cele mai puțin recente dintre datele istorice menționate la alineatul (1) se înlocuiesc cu datele dintr-o perioadă de criză financiară semnificativă, astfel încât proporția totală a datelor de criză să fie de cel puțin 25 % din totalul datelor utilizate în cadrul modelului de marjă inițială.

- (4) Perioada de criză financiară semnificativă utilizată pentru calibrarea parametrilor trebuie să fie identificată și aplicată separat cel puțin pentru fiecare din clasele de active menționate la articolul 17 alineatul (2).
- (5) Parametrii se calibrează utilizând date ponderate în mod similar.
- (6) Parametrii pot fi calibrați pentru perioade mai scurte decât MPOR care a fost determinată în conformitate cu articolul 15. În cazul în care se folosesc perioade mai scurte, parametrii se ajustează în funcție de MPOR respectivă printr-o metodologie adecvată.
- (7) Contrapărțile instituie politici scrise prin care stabilesc circumstanțele care declanșează o calibrare mai frecventă.
- (8) Contrapărțile instituie proceduri pentru ajustarea valorii marjelor care urmează să fie schimbate ca reacție la o modificare a parametrilor din cauza unei modificări a condițiilor de pe piață. Aceste proceduri dau contrapărților posibilitatea de a schimba marjele inițiale suplimentare rezultate în urma schimbării parametrilor pe o perioadă cuprinsă între una și 30 de zile lucrătoare.
- (9) Contrapărțile instituie proceduri referitoare la calitatea datelor utilizate în cadrul modelului în conformitate cu alineatul (1), inclusiv în ceea ce privește alegerea unor furnizori de date adecvați, precum și curățarea și interpolarea datelor respective.
- (10) Pentru datele utilizate în cadrul modelelor de calculare a marjei inițiale nu se utilizează aproximări decât dacă sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:
- (a) datele disponibile sunt insuficiente sau nu reflectă volatilitatea reală a unui contract derivat extrabursier sau a unui portofoliu de contracte derivate extrabursiere din cadrul setului de compensare;
- (b) aproximările conduc la un nivel prudent al marjelor.

Articolul 17

Diversificarea, acoperirea riscului și compensarea riscurilor la nivelul tuturor claselor de active-suport

- (1) Modelele de calculare a marjei inițiale includ numai contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central din cadrul aceluiași set de compensare. Modelele de calculare a marjei inițiale pot ține cont de diversificarea, acoperirea riscului și compensarea riscurilor ocazionate de riscurile contractelor din cadrul aceluiași set de compensare, cu condiția că diversificarea, acoperirea riscului sau compensarea riscurilor să fie realizată doar în cadrul aceleiași clase de active de bază, astfel cum se menționează la alineatul (2).
- (2) În sensul alineatului (1), diversificarea, acoperirea riscului și compensarea riscurilor pot fi desfășurate numai în cadrul următoarelor clase de active-suport:
- (a) rate ale dobânzilor, valute și inflație;
- (b) acțiuni;
- (c) credite;
- (d) mărfuri și aur;
- (e) altele.

Articolul 18

Cerințe calitative

- (1) Contrapărțile instituie un proces de governanță internă pentru a evalua în mod continuu gradul de adecvare a modelului de calculare a marjei inițiale, incluzând toate etapele următoare:
- (a) o validare inițială a modelului de către persoane calificate în mod corespunzător, care sunt independente de persoanele care elaborează modelul;
- (b) o validare ulterioară, atunci când are loc o modificare semnificativă a modelului de calculare a marjei inițiale și cel puțin o dată pe an;

- (c) un proces de audit periodic pentru a evalua următoarele aspecte:
- (i) integritatea și fiabilitatea surselor de date;
  - (ii) sistemul informatic de management utilizat pentru rularea modelului;
  - (iii) acuratețea și exhaustivitatea datelor utilizate;
  - (iv) acuratețea și caracterul adecvat al ipotezelor privind volatilitatea și corelarea.
- (2) Documentația aferentă procedurilor de gestionare a riscurilor menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (b) legate de modelul de calculare a marjei inițiale îndeplinește toate condițiile următoare:
- (a) permite unui terț avizat să înțeleagă structura și detaliile operaționale ale modelului de calculare a marjei inițiale;
  - (b) conține principalele ipoteze și limitări ale modelului de calculare a marjei inițiale;
  - (c) definește împrejurările în care ipotezele modelului de calculare a marjei inițiale nu mai sunt valabile.
- (3) Contrapărțile documentează toate modificările aduse modelului de calculare a marjei inițiale. Această documentație descrie, de asemenea, în detaliu rezultatele validărilor menționate la alineatul (1) efectuate după modificările respective.

SECȚIUNEA 5

Gestionarea și segregarea garanțiilor

Articolul 19

Gestionarea și segregarea garanțiilor

- (1) Procedurile menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (c) cuprind următoarele elemente:
- (a) o evaluare zilnică a garanțiilor deținute în conformitate cu secțiunea 6;
  - (b) acordurile juridice și o structură de deținere a garanțiilor care să permită accesul la garanțiile primite în cazul în care acestea sunt deținute de un terț;
  - (c) în cazul în care marja inițială este deținută de furnizorul garanției, faptul că garanția este deținută în conturi de custodie indisponibile în caz de insolvență;
  - (d) faptul că marja inițială care nu este în numerar este menținută în conformitate cu alineatele (3) și (4);
  - (e) faptul că numerarul colectat ca marjă inițială este menținut în conturi de numerar la bănci centrale sau instituții de credit care îndeplinesc toate condițiile următoare:
    - (i) sunt autorizate în conformitate cu Directiva 2013/36/UE sau sunt autorizate într-o țară terță ale cărei mecanisme de supraveghere și de reglementare au fost declarate echivalente în conformitate cu articolul 142 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
    - (ii) nu sunt contrapărțile care depun garanțiile, nici cele care colectează garanțiile și nu fac parte din grupul niciuneia dintre contrapărți;
  - (f) gradul în care garanțiile neutilizate se află la dispoziția lichidatorului sau a unui alt funcționar implicat în procesul de insolvență a contrapărții aflate în situație de neîndeplinire a obligațiilor;
  - (g) faptul că marja inițială poate fi transferată liber, în timp util, către contrapartea care depune garanțiile în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către contrapartea care colectează garanțiile;

- (h) faptul că garanțiile care nu sunt în numerar pot fi transferate fără niciun fel de constrângeri juridice sau de reglementare sau fără creanțe ale terților, inclusiv ale lichidatorului contrapărții care colectează garanțiile sau ale unui custode terț, cu excepția drepturilor de ipotecă pentru taxele și cheltuielile ocazionate de furnizarea conturilor de custodie și a drepturilor de ipotecă impuse în mod obișnuit asupra tuturor titlurilor de valoare într-un sistem de compensare în care pot fi deținute aceste garanții;
- (i) condiția ca garanțiile neutilizate să fie restituite integral contrapărții care depune garanțiile, mai puțin costurile și cheltuielile ocazionate de procesul de colectare și deținere a garanțiilor.
- (2) Garanțiile depuse ca marjă inițială sau de variație pot fi înlocuite cu garanții alternative în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) înlocuirea se realizează în conformitate cu termenii acordului dintre contrapărți menționat la articolul 3;
- (b) garanțiile alternative sunt eligibile în conformitate cu secțiunea 2;
- (c) valoarea garanțiilor alternative este suficientă pentru a îndeplini toate cerințele de marjă după aplicarea marjelor de ajustare relevante.
- (3) Marja inițială este protejată împotriva situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată sau a insolvenței contrapărții care colectează garanțiile prin segregarea acestora într-unul sau ambele dintre următoarele moduri:
- (a) în registrele și evidențele contabile ale unui deținător terț sau ale unui custode;
- (b) prin alte acorduri obligatorii din punct de vedere juridic.
- (4) Contrapărțile se asigură că garanțiile care nu sunt în numerar schimbate ca marjă inițială sunt segregate după cum urmează:
- (a) în cazul în care garanțiile sunt deținute în proprietate de contrapartea care le colectează, acestea trebuie să fie segregate de restul activelor deținute în cont propriu de contrapartea care colectează garanțiile;
- (b) în cazul în care garanțiile sunt deținute altfel decât în proprietate de contrapartea care le depune, acestea sunt segregate de restul activelor deținute în cont propriu de contrapartea care depune garanțiile;
- (c) în cazul în care garanțiile sunt deținute în registrele și evidențele contabile ale unui custode sau ale unui alt deținător terț, acestea sunt segregate de activele deținute în proprietate ale deținătorului terț sau ale custodelui respectiv.
- (5) În cazul în care garanțiile care nu sunt în numerar sunt deținute de partea care le colectează sau de un deținător terț ori de un custode, contrapartea care colectează garanțiile acordă întotdeauna contrapărții care le depune posibilitatea ca garanțiile sale să fie segregate de activele altor contrapărți care depun garanții.
- (6) Contrapărțile efectuează o analiză juridică independentă pentru a verifica dacă mecanismele de segregare îndeplinesc cerințele menționate la alineatul (1) litera (g) și la alineatele (3), (4) și (5). Această analiză juridică poate fi efectuată de către o unitate internă independentă sau de către o parte terță independentă.
- (7) Contrapărțile prezintă dovezi autorităților competente cu privire la respectarea alineatului (6) în legătură cu fiecare jurisdicție relevantă și, la cererea unei autorități competente, instituie politici care să asigure evaluarea continuă a respectării prevederilor menționate.
- (8) În sensul alineatului 1 litera (e), contrapărțile evaluează calitatea creditului instituției de credit menționate la alineatul respectiv utilizând o metodologie care nu se bazează în mod exclusiv sau automat pe evaluări externe ale calității creditului.

Articolul 20

Tratamentul aplicat marjelor inițiale colectate

- (1) Contrapartea care colectează marjele nu reipotechează, nu regajează și nu reutilizează în alt mod garanțiile colectate ca marjă inițială.
- (2) În pofida alineatului (1), un deținător terț poate utiliza marja inițială primită în numerar pentru reinvestiții.

SECȚIUNEA 6

Evaluarea garanțiilor

Articolul 21

Calcularea valorii ajustate a garanțiilor

- (1) Contrapărțile ajustează valoarea garanțiilor colectate în conformitate cu metodologia prevăzută în anexa II sau cu o metodologie care utilizează estimări proprii ale volatilității în conformitate cu articolul 22.
- (2) Atunci când ajustează valoarea garanțiilor în conformitate cu alineatul (1), contrapărțile pot să nu ia în considerare riscul de schimb valutar generat de pozițiile pe valute care fac obiectul unui acord interguvernamental obligatoriu din punct de vedere juridic care limitează variația pozițiilor respective în raport cu alte valute care fac obiectul aceluiași acord.

Articolul 22

Estimări proprii ale valorii ajustate a garanțiilor

- (1) Contrapărțile ajustează valoarea garanțiilor colectate utilizând estimări proprii ale volatilității în conformitate cu anexa III.
- (2) Contrapărțile își actualizează seturile de date și își calculează propriile estimări ale volatilității menționate la articolul 21 ori de câte ori nivelul de volatilitate a prețurilor de pe piață se modifică semnificativ, și cel puțin trimestrial.
- (3) În sensul alineatului (2), contrapărțile predetermină nivelurile de volatilitate care declanșează o recalculare a marjelor de ajustare astfel cum se menționează în anexa III.
- (4) Procedurile menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (d) includ politici de monitorizare a calculului propriilor estimări ale volatilității și a integrării acestor estimări în procesul de gestionare a riscurilor al respectivei contrapărți.
- (5) Politicile menționate la alineatul (4) fac obiectul unui control intern care include toate aspectele următoare:
- (a) integrarea estimărilor în procesul de gestionare a riscurilor al contrapărții, care are loc cel puțin anual;
  - (b) integrarea marjelor de ajustare estimate în gestionarea cotidiană a riscurilor;
  - (c) validarea modificărilor semnificative ale procesului de calculare a estimărilor;
  - (d) verificarea consecvenței, a promptitudinii și a fiabilității surselor de date utilizate la calcularea estimărilor;
  - (e) acuratețea și gradul de adecvare ale ipotezelor privind volatilitatea.
- (6) Analiza menționată la alineatul (5) se efectuează în mod regulat în cadrul procesului de audit intern al contrapărții.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII SPECIFICE PRIVIND PROCEDURILE DE GESTIONARE A RISCURILOR

SECȚIUNEA 1

Exceptări

Articolul 23

CPC-urile autorizate ca instituții de credit

Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), contrapărțile pot să prevadă, în procedurile lor de gestionare a riscurilor, că nu se face schimb de garanții în legătură cu contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central încheiate cu CPC-uri autorizate ca instituții de credit în conformitate cu Directiva 2013/36/UE.

Articolul 24

Contrapărțile nefinanciare și contrapărțile din țări terțe

Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), contrapărțile pot să prevadă, în procedurile lor de gestionare a riscurilor, că nu se face schimb de garanții în legătură cu contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central încheiate cu contrapărți nefinanciare care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau cu entități nefinanciare stabilite într-o țară terță care nu ar îndeplini condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 dacă ar fi stabilite în Uniune.

Articolul 25

Valoarea minimă de transfer

(1) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), contrapărțile pot să prevadă în procedurile lor de gestionare a riscurilor că nu se colectează garanții de la o contraparte în cazul în care suma datorată de la ultima colectare de garanții este mai mică sau egală cu valoarea convenită de contrapărți („valoarea minimă de transfer”).

Valoarea minimă de transfer nu trebuie să depășească 500 000 EUR sau echivalentul acestei sume în altă monedă.

(2) În cazul în care contrapărțile se pun de acord asupra unei valori minime de transfer, valoarea garanțiilor datorate se calculează ca sumă a:

- (a) marjei de variație datorate de la ultima colectare, calculată în conformitate cu articolul 10, inclusiv excedentul de garanție;
- (b) marjei inițiale datorate de la ultima colectare, calculată în conformitate cu articolul 11, inclusiv excedentul de garanție;

(3) În cazul în care valoarea garanției datorate depășește valoarea minimă de transfer convenită de contrapărți, contrapartea care colectează garanțiile colectează valoarea integrală a garanțiilor datorate, fără deducerea valorii minime de transfer.

(4) Contrapărțile se pot pune de acord asupra unor valori minime de transfer distincte pentru marja inițială și marja de variație, cu condiția ca suma acestor valori minime de transfer să fie mai mică sau egală cu 500 000 EUR sau cu valoarea echivalentă în altă monedă.

(5) În cazul în care contrapărțile se pun de acord asupra unor valori minime de transfer distincte în conformitate cu alineatul (4), contrapartea care colectează garanțiile colectează valoarea integrală a marjei inițiale sau de variație datorate, fără deducerea valorilor minime de transfer respective, atunci când valoarea marjelor inițiale sau de variație depășește valoarea minimă de transfer.

Articolul 26

Calculul marjei pentru contrapărți din țări terțe

În cazul în care o contraparte este domiciliată într-o țară terță, contrapărțile pot calcula marjele pe baza unui set de compensare care include următoarele tipuri de contracte:

- (a) contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central supuse cerințelor de marjă prevăzute de prezentul regulament;
- (b) contracte care îndeplinesc următoarele două condiții:
  - (i) sunt identificate ca fiind contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central în conformitate cu regimul de reglementare aplicabil contrapărții domiciliată în țara terță;
  - (ii) fac obiectul unor norme privind marjele în conformitate cu regimul de reglementare aplicabil contrapărții domiciliată în țara terță.

SECȚIUNEA 2

Excepții aplicate la calcularea nivelurilor marjei inițiale

Articolul 27

Contracte de schimb valutar

Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), contrapărțile pot să prevadă în procedurile lor de gestionare a riscurilor faptul că nu se colectează marje inițiale în legătură cu:

- (a) contractele derivate extrabursiere decontate prin livrare fizică care implică exclusiv schimbul între două monede diferite la o anumită dată din viitor, la o rată fixă, convenită la data încheierii contractului care reglementează schimbul („contractele forward pe cursul de schimb”);
- (b) contractele derivate extrabursiere decontate prin livrare fizică care implică exclusiv un schimb între două monede diferite la o anumită dată și la o rată fixă care este convenită la data încheierii contractului care reglementează schimbul, precum și un schimb în sens invers între cele două monede la o dată ulterioară și la o rată fixă care este, de asemenea, convenită la data încheierii contractului care reglementează schimbul („swap-urile pe cursul de schimb”);
- (c) contractele derivate extrabursiere în cadrul cărora contrapărțile schimbă valoarea principalului și a plăților de dobânzi într-o anumită monedă pentru valoarea principalului și a plăților de dobânzi într-o altă monedă, la anumite momente în timp, potrivit unei formule specificate („swap-urile valutare”).

Articolul 28

Pragul bazat pe valoarea noțională

(1) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), contrapărțile pot să prevadă în procedurile lor de gestionare a riscurilor faptul că nu se colectează marje inițiale pentru toate contractele derivate extrabursiere noi încheiate într-un an calendaristic în cazul în care una dintre cele două contrapărți înregistrează o medie de sfârșit de lună a valorii noționale agregate a instrumentelor financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central pentru lunile martie, aprilie și mai ale anului precedent de mai puțin de 8 miliarde EUR.

Media agregată de sfârșit de lună a valorii noționale menționate la primul paragraf se calculează la nivelul contrapărții sau la nivelul grupului, în cazul în care contrapartea aparține unui grup.

(2) În cazul în care o contraparte aparține unui grup, calculul mediei agregate de sfârșit de lună a valorii noționale la nivelul grupului include toate contractele derivate extrabursiere ale grupului care nu sunt compensate la nivel central, inclusiv toate contractele derivate extrabursiere intragrup care nu sunt compensate la nivel central.

În sensul primului paragraf, contractele derivate extrabursiere care sunt tranzacții interne sunt luate în considerare o singură dată.

(3) OPCVM-urile autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și fondurile de investiții alternative gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative autorizați sau înregistrați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ sunt considerate entități distincte și sunt tratate separat atunci când se aplică pragurile menționate la alineatul (1) dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) fondurile reprezintă grupuri de active segregate distincte în scopuri de insolvență sau de faliment al fondului;
- (b) grupurile de active segregate nu sunt colateralizate, garantate sau susținute financiar în alt mod de alte fonduri de investiții sau de administratorii acestora.

⁽¹⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JOL 174, 1.7.2011, p. 1).

Articolul 29

Pragul bazat pe valoarea marjelor inițiale

(1) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), contrapărțile pot să prevadă în procedurile lor de gestionare a riscurilor faptul că marjele inițiale colectate se reduc cu o valoare de până la 50 de milioane EUR în cazul literelor (a) și (b) de la prezentul alineat sau de 10 milioane EUR în cazul literei (c), atunci când:

- (a) niciuna dintre contrapărți nu aparține unui grup;
- (b) contrapărțile aparțin unor grupuri diferite;
- (c) ambele contrapărți aparțin aceluiași grup.

(2) În cazul în care o contraparte nu colectează marje inițiale în conformitate cu alineatul 1 litera (b), procedurile de gestionare a riscurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) cuprind dispoziții privind monitorizarea, la nivel de grup, a depășirii acestui prag și dispoziții privind păstrarea unor evidențe corespunzătoare ale expunerilor grupului față de fiecare contraparte individuală din același grup.

(3) OPCVM-urile autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și fondurile de investiții alternative gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative autorizați sau înregistrați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE sunt considerate entități distincte și sunt tratate separat atunci când se aplică pragurile menționate la alineatul (1) dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) fondurile reprezintă grupuri de active segregate distincte în scopuri de insolvență sau de faliment al fondului;
- (b) grupurile de active segregate nu sunt colateralizate, garantate sau susținute financiar în alt mod de alte fonduri de investiții sau de administratorii acestora.

SECȚIUNEA 3

Excepții de la cerința de a depune sau colecta marje inițiale sau de variație

Articolul 30

Tratamentul aplicat contractelor derivate asociate obligațiunilor garantate în scopuri de acoperire a riscului

(1) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2) și atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (2) al prezentului articol, contrapărțile pot să prevadă, în procedurile lor de gestionare a riscurilor, următoarele aspecte cu privire la contractele derivate extrabursiere încheiate în legătură cu obligațiuni garantate:

- (a) marja de variație nu este depusă de emitentul obligațiunii garantate sau de portofoliul de acoperire, ci se colectează de la contrapartea acestuia în numerar și se restituie acestei contrapărți la scadență;
- (b) nu se depun sau colectează marje inițiale.

(2) Alineatul (1) se aplică în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) contractul derivat extrabursier nu este reziliat în caz de rezoluție sau insolvență a emitentului obligațiunii garantate sau a portofoliului de acoperire;
- (b) contrapartea la contractele derivate extrabursiere încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu portofolii de acoperire pentru obligațiuni garantate are un rang cel puțin egal cu cel al deținătorilor de obligațiuni garantate, cu excepția cazului în care contrapartea la contractele derivate extrabursiere încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu portofolii de acoperire pentru obligațiuni garantate este partea aflată în situație de neîndeplinire a obligațiilor sau este partea afectată, sau a cazului în care aceasta renunță la rangul egal;

- (c) contractul derivat extrabursier este înregistrat sau înscris în portofoliul de acoperire al obligațiunii garantate în conformitate cu legislația națională în materie de obligațiuni garantate;
- (d) contractul derivat extrabursier este utilizat numai pentru acoperirea neconcordanțelor dintre ratele dobânzii sau dintre monede ale portofoliului de acoperire în legătură cu obligațiunea garantată;
- (e) setul de compensare nu include contracte derivate extrabursiere care nu au legătură cu portofoliul de acoperire al obligațiunii garantate;
- (f) obligațiunea garantată cu care este asociat contractul derivat extrabursier îndeplinește cerințele de la articolul 129 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (g) portofoliul de acoperire al obligațiunii garantate căreia îi este asociat contractul derivat extrabursier face obiectul unei cerințe de reglementare care impune constituirea unei garanții de cel puțin 102 %.

Articolul 31

Tratamentul aplicat contractelor derivate cu contrapărți din țări terțe în care caracterul executoriu al acordurilor de compensare sau protecția garanțiilor nu poate fi asigurată

(1) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), contrapărțile stabilite în Uniune pot să prevadă în procedurile lor de gestionare a riscurilor că nu este obligatoriu să fie depuse sau colectate marje de variație și marje inițiale pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central încheiate cu contrapărți stabilite într-o țară terță în cazul căreia se aplică oricare dintre condițiile următoare:

- (a) analiza juridică menționată la articolul 2 alineatul (3) confirmă faptul că nu există certitudinea că acordul de compensare și, atunci când este utilizat, acordul de schimb de garanții au caracter executoriu în orice moment;
- (b) analiza juridică menționată la articolul 19 alineatul (6) confirmă faptul că cerințele de segregare prevăzute la articolul 19 alineatele (3), (4) și (5) nu pot fi îndeplinite.

În sensul primului paragraf, contrapărțile stabilite în Uniune colectează marjele la valoarea brută.

(2) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), contrapărțile stabilite în Uniune pot să prevadă în procedurile lor de gestionare a riscurilor că nu este obligatoriu să fie depuse sau colectate marje de variație și marje inițiale pentru contractele încheiate cu contrapărți stabilite într-o țară terță în cazul căreia se aplică toate condițiile următoare:

- (a) se aplică alineatul 1 litera (a) și, după caz, litera (b);
- (b) analizele juridice menționate la alineatul 1 literele (a) și (b) confirmă faptul că nu este posibilă colectarea garanțiilor în conformitate cu prezentul regulament, nici chiar la valoarea brută;
- (c) raportul calculat în conformitate cu alineatul (3) este mai mic de 2,5 %.

(3) Raportul menționat la alineatul 2 litera (c) este obținut prin împărțirea valorii calculate conform literei (a) de la prezentul alineat la valoarea calculată conform literei (b):

- (a) suma valorilor noționale ale contractelor derivate extrabursiere aflate în derulare ale grupului căruia îi aparține contrapartea care au fost încheiate după intrarea în vigoare a prezentului regulament și pentru care nu au fost colectate marje de la contrapărți stabilite într-o țară terță pentru care se aplică punctul 2 litera (b);
- (b) suma valorilor noționale ale tuturor contractelor derivate extrabursiere aflate în derulare ale grupului căruia îi aparține contrapartea, excluzând contractele derivate extrabursiere care reprezintă tranzacții intragrup.

CAPITOLUL III

CONTRACTELE DERIVATE INTRAGRUP

SECȚIUNEA 1

Procedurile pe care trebuie să le urmeze contrapărțile și autoritățile competente atunci când aplică excepții pentru contracte derivate intragrup

Articolul 32

Proceduri pentru contrapărți și autoritățile competente relevante

(1) Se consideră că solicitarea sau notificarea înaintată de o contraparte către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 11 alineatele (6)-(10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 a fost primită atunci când autoritatea competentă primește toate informațiile următoare:

- (a) toate informațiile necesare pentru a evalua dacă au fost îndeplinite condițiile specificate la articolul 11 alineatele (6), (7), (8), (9) sau (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (b) informațiile și documentele menționate la articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei ⁽¹⁾.

(2) În cazul în care o autoritate competentă stabilește că sunt necesare informații suplimentare pentru a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) litera (a), aceasta transmite contrapărții o cerere de informații scrisă.

(3) O decizie luată de o autoritate competentă în temeiul articolului 11 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este comunicată contrapărții în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1).

(4) În cazul în care o autoritate competentă emite o decizie pozitivă în temeiul articolului 11 alineatul (6), (8) sau (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, aceasta comunică decizia pozitivă în scris contrapărții, specificând cel puțin următoarele aspecte:

- (a) dacă excepția este integrală sau parțială;
- (b) în cazul unei excepții parțiale, o identificare clară a limitărilor excepției.

(5) În cazul în care o autoritate competentă emite o decizie negativă în temeiul articolului 11 alineatul (6), (8) sau (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau are obiecții față de o notificare în temeiul articolului 11 alineatul (7) sau (9) din regulamentul respectiv, aceasta comunică decizia negativă sau obiecția în scris contrapărții, specificând cel puțin următoarele aspecte:

- (a) condițiile specificate la articolul 11 alineatul (6), (7), (8), (9) sau (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 care nu sunt îndeplinite;
- (b) un rezumat al motivelor pentru care se consideră că aceste condiții nu sunt îndeplinite.

(6) În cazul în care una dintre autoritățile competente notificate în temeiul articolului 11 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 consideră că nu sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 11 alineatul (7) primul paragraf litera (a) sau (b) din respectivul regulament, aceasta notifică cealaltă autoritate competentă în termen de două luni de la primirea notificării.

(7) Autoritățile competente notifică obiecția menționată la alineatul (5) contrapărților nefinanciare în termen de trei luni de la primirea notificării.

(8) O decizie luată de o autoritate competentă în temeiul articolului 11 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este comunicată contrapărții stabilite în Uniune în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1).

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC (JO L 52, 23.2.2013, p.11).

(9) O decizie luată de autoritatea competentă a unei contrapărți financiare menționată la articolul 11 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se comunică autorității competente a contrapărții nefinanciare în termen de două luni de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1), iar contrapărților în termen de trei luni de la primirea acestor informații.

(10) Contrapărțile care au depus o notificare sau au primit o decizie pozitivă în conformitate cu articolul 11 alineatul (6), (7), (8), (9) sau (10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 notifică imediat autorității competente relevante orice modificare ce poate afecta îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatele respective, după caz. Autoritatea competentă poate să formuleze obiecții cu privire la cererea de exceptare sau să își retragă decizia pozitivă după orice modificare a circumstanțelor care ar putea afecta îndeplinirea condițiilor respective.

(11) În cazul în care o decizie negativă sau o obiecție este comunicată de către o autoritate competentă, contrapartea relevantă nu poate depune o altă cerere sau notificare decât în cazul în care s-a produs o modificare semnificativă a circumstanțelor care au stat la baza deciziei sau a obiecției autorității competente.

SECȚIUNEA 2

Criteriile aplicabile pentru aplicarea de exceptări pentru contractele derivate intragrup

Articolul 33

Criteriile aplicabile cu privire la impedimentul juridic în calea transferului rapid de fonduri proprii și a stingerii rapide a obligațiilor

Se consideră că există un impediment juridic în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a decontării rapide a obligațiilor între contrapărți, astfel cum sunt menționate la articolul 11 alineatele (5)-(10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în cazul în care există restricții reale sau preconizate de natură juridică, inclusiv oricare dintre următoarele elemente:

- (a) mecanisme de control al monedei și al schimburilor valutare;
- (b) un cadru de reglementare, administrativ, juridic sau contractual care împiedică susținerea financiară reciprocă sau care afectează în mod semnificativ transferul de fonduri în cadrul grupului;
- (c) este îndeplinită una dintre condițiile privind intervenția timpurie, redresarea și rezoluția, astfel cum sunt menționate în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), iar ca urmare a acestui fapt autoritatea competentă anticipează un impediment în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a decontării rapide a obligațiilor;
- (d) existența unor interese minoritare care limitează puterea de decizie în cadrul entităților care formează grupul;
- (e) natura structurii juridice a contrapărții, astfel cum este definită în statut, actele constitutive și procedurile interne ale acesteia.

Articolul 34

Criteriile aplicabile cu privire la impedimentele practice în calea transferului rapid de fonduri proprii și a stingerii rapide a obligațiilor

Se consideră că există un impediment practic în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți, astfel cum sunt menționate la articolul 11 alineatele (5)-(10) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în cazul în care există restricții de natură practică, inclusiv oricare dintre următoarele elemente:

- (a) insuficiente active negrevate de sarcini sau lichide aflate la dispoziția contrapărții relevante la scadență;
- (b) impedimente de natură operațională care întârzie sau împiedică efectiv astfel de transferuri sau decontări de obligații la scadență.

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 35

Dispoziții tranzitorii

Contrapărțile menționate la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pot continua să aplice procedurile de gestionare a riscurilor care sunt în vigoare la data aplicării prezentului regulament în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central încheiate între 16 august 2012 și datele relevante de punere în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 36

Aplicarea articolului 9 alineatul (2), a articolului 11, a articolelor 13-18, a articolului 19 alineatul (1) literele (c), (d) și (f), a articolului 19 alineatul (3) și a articolului 20

(1) Articolul 9 alineatul (2), articolul 11, articolele 13-18, articolul 19 alineatul (1) literele (c), (d) și (f), articolul 19 alineatul (3) și articolul 20 se aplică după cum urmează:

- (a) după o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, în cazul în care ambele contrapărți înregistrează sau aparțin unor grupuri care înregistrează, fiecare, o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central de peste 3 000 de miliarde EUR;
- (b) de la 1 septembrie 2017, în cazul în care ambele contrapărți înregistrează sau aparțin unor grupuri care înregistrează, fiecare, o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central de peste 2 250 de miliarde EUR;
- (c) de la 1 septembrie 2018, în cazul în care ambele contrapărți înregistrează sau aparțin unor grupuri care înregistrează, fiecare, o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central de peste 1 500 de miliarde EUR;
- (d) de la 1 septembrie 2019, în cazul în care ambele contrapărți înregistrează sau aparțin unor grupuri care înregistrează, fiecare, o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central de peste 750 de miliarde EUR;
- (e) de la 1 septembrie 2020, în cazul în care ambele contrapărți înregistrează sau aparțin unor grupuri care înregistrează, fiecare, o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central de peste 8 miliarde EUR.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, atunci articolul 9 alineatul (2), articolul 11, articolele 13-18, articolul 19 alineatul (1) literele (c), (d) și (f), articolul 19 alineatul (3) și articolul 20 se aplică după cum urmează:

- (a) după trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, în cazul în care nu a fost adoptată nicio decizie privind echivalența în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în scopul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul menționat în ceea ce privește țara terță relevantă;
- (b) de la cea mai îndepărtată dintre datele următoare, în cazul în care a fost adoptată o decizie privind echivalența în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în scopul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul menționat în ceea ce privește țara terță relevantă:
  - (i) după patru luni de la data intrării în vigoare a deciziei adoptate în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în scopul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul menționat în ceea ce privește țara terță relevantă;
  - (ii) de la data aplicabilă determinată în temeiul alineatului (1).

(3) Derogarea menționată la alineatul (2) se aplică numai în cazul în care contrapărțile la un contract derivat extrabursier care nu este compensat la nivel central îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) una dintre contrapărți este stabilită într-o țară terță și cealaltă contraparte este stabilită în Uniune;
- (b) contrapartea stabilită într-o țară terță este fie o contraparte financiară, fie o contraparte nefinanciară;

- (c) contrapartea stabilită în Uniune este una dintre următoarele entități:
  - (i) o contraparte financiară, o contraparte nefinanciară, un holding financiar, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate, iar contrapartea dintr-o țară terță menționată la litera (a) este o contraparte financiară;
  - (ii) fie o contraparte financiară, fie o contraparte nefinanciară, iar contrapartea dintr-o țară terță menționată la litera (a) este o contraparte nefinanciară;
- (d) cele două contrapărți sunt incluse integral în aceeași consolidare în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (e) ambele contrapărți fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor;
- (f) sunt îndeplinite cerințele de la capitolul III.

Articolul 37

Aplicarea articolului 9 alineatul (1), a articolului 10 și a articolului 12

- (1) Articolul 9 alineatul (1), articolul 10 și articolul 12 se aplică după cum urmează:
  - (a) după o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, pentru contrapărțile care înregistrează sau aparțin unor grupuri care înregistrează, fiecare, o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central de peste 3 000 de miliarde EUR;
  - (b) de la data cea mai îndepărtată dintre 1 martie 2017 și o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, pentru alte contrapărți.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) în ceea ce privește contractele forward pe cursul de schimb menționate la articolul 27 litera (a), articolul 9 alineatul (1), articolul 10 și articolul 12 se aplică de la una dintre următoarele date, oricare dintre acestea survine prima:
  - (a) 31 decembrie 2018, în cazul în care regulamentul menționat la litera (b) nu se aplică încă;
  - (b) data intrării în vigoare a Regulamentului delegat al Comisiei (*) care precizează anumite elemente tehnice legate de definiția instrumentelor financiare în ceea ce privește contractele forward pe cursul de schimb decontate prin livrare fizică sau data stabilită în conformitate cu alineatul (1), oricare dintre acestea survine ultima.

Articolul 38

Datele de aplicare pentru contracte specifice

- (1) Prin derogare de la articolul (36) alineatul (1) și de la articolul 37, în ceea ce privește toate instrumentele financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central și care sunt opțiuni pe acțiuni individuale sau opțiuni pe indici, articolul 36 alineatul (1) și articolul 37 se aplică după trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (2) Prin derogare de la articolul 36 alineatul (1) și de la articolul 37, în cazul în care o contraparte stabilită în Uniune încheie un contract derivat extrabursier care nu este compensat cu o altă contraparte care face parte din același grup, articolele menționate la articolul 36 alineatul (1) și la articolul 37 se aplică de la datele prevăzute în conformitate cu articolele menționate sau de la 4 iulie 2017, oricare dintre acestea survine ultima.

Articolul 39

Calcularea valorii noționale medii agregate

- (1) În sensul articolelor 36 și 37, valoarea noțională medie agregată la care se face referire se calculează ca medie a valorilor noționale brute totale care îndeplinesc toate condițiile următoare:
  - (a) sunt înregistrate în ultima zi lucrătoare din lunile martie, aprilie și mai ale anului 2016 în ceea ce privește contrapărțile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (a);

(*) C(2016) 2398 final.

- (b) sunt înregistrate în ultima zi lucrătoare din lunile martie, aprilie și mai ale anului menționat la fiecare dintre punctele de la articolul 36 alineatul (1);
  - (c) includ toate entitățile din grup;
  - (d) includ toate contractele derivate extrabursiere ale grupului care nu sunt compensate la nivel central;
  - (e) includ toate contractele derivate extrabursiere intragrup care nu sunt compensate la nivel central, fiecare fiind luat în considerare o singură dată.
- (2) În sensul alineatului (1), OPCVM-urile autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și fondurile de investiții alternative gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative autorizați sau înregistrați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE sunt considerate entități distincte și sunt tratate separat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) fondurile reprezintă grupuri de active segregate distincte în scopuri de insolvență sau de faliment al fondului;
  - (b) grupurile de active segregate nu sunt colateralizate, garantate sau susținute financiar în alt mod de alte fonduri de investiții sau de administratorii acestora.

Articolul 40

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 octombrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Correspondența dintre probabilitatea de nerambursare (*probability of default* – PD) și nivelurile de calitate a creditului în sensul articolelor 6 și 7

Un rating intern cu o PD mai mică sau egală cu valoarea din tabelul 1 este asociat nivelului de calitate a creditului corespunzător.

Tabelul 1

Nivelul de calitate a creditului	Probabilitatea de nerambursare, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (54) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, mai mică sau egală cu:
1	0,10 %
2	0,25 %
3	1 %
4	7,5 %

ANEXA II

Metodologie de ajustare a valorii garanției în sensul articolului 21

1. Valoarea garanției se ajustează după cum urmează:

$$C_{\text{valoare}} = C \cdot (1 - H_C - H_{\text{FX}})$$

unde:

C = valoarea de piață a garanției;

H_C = marja de ajustare corespunzătoare garanției, calculată în conformitate cu punctul 2;

H_{FX} = marja de ajustare corespunzătoare neconcordanței dintre monede, calculată în conformitate cu punctul 6.

2. Contrapărțile aplică cel puțin marjele de ajustare prevăzute în tabelele 1 și 2 de mai jos la valoarea de piață a garanției:

Tabelul 1

Marje de ajustare pentru evaluări ale calității creditului pe termen lung

Nivelul de calitate a creditului cu care este asociată evaluarea creditului pentru titlul de creanță	Scadență reziduală	Marje de ajustare pentru titlurile de creanță emise de entitățile descrise la articolul 4 alineatul (1) literele (c)-(e) și (h)-(k) (în %)	Marje de ajustare pentru titlurile de creanță emise de entitățile descrise la articolul 4 alineatul (1) literele (f), (g) și (l)-(n) (în %)	Marje de ajustare pentru pozițiile din securitizare care îndeplinesc criteriile de la articolul 4 alineatul (1) litera (o) (în %)
1	≤ 1 an	0,5	1	2
	> 1 ≤ 5 ani	2	4	8
	> 5 ani	4	8	16
2-3	≤ 1 an	1	2	4
	> 1 ≤ 5 ani	3	6	12
	> 5 ani	6	12	24
Mai mic sau egal cu 4	≤ 1 an	15	N/A	N/A
	> 1 ≤ 5 ani	15	N/A	N/A
	> 5 ani	15	N/A	N/A

Tabelul 2

Marje de ajustare pentru evaluări ale calității creditului pe termen scurt

Nivelul de calitate a creditului cu care este asociată evaluarea creditului pentru un titlu de creanță pe termen scurt	Marje de ajustare pentru titlurile de creanță emise de entitățile descrise la articolul 4 alineatul (1) literele (c) și (j) (în %)	Marje de ajustare pentru titlurile de creanță emise de entitățile descrise la articolul 4 alineatul (1) litera (m) (în %)	Marje de ajustare pentru pozițiile din securitizare care îndeplinesc criteriile de la articolul 4 alineatul (1) litera (o) (în %)
1	0,5	1	2
Mai mic sau egal cu 2-3	1	2	4

1. În cazul acțiunilor incluse în indicii principali, al obligațiunilor convertibile în acțiuni incluse în indicii principali și al aurului se aplică o marjă de ajustare de 15 %.
  2. Pentru unitățile de fond eligibile ale OPCVM-urilor, marja de ajustare este media ponderată a marjelor de ajustare care s-ar aplica activelor în care a investit fondul.
  3. Marja de variație în numerar face obiectul unei marje de ajustare de 0 %.
  4. În scopul schimbului de marje de variație, o marjă de ajustare de 8 % se aplică tuturor garanțiilor care nu sunt în numerar depuse într-o altă monedă decât cele convenite în cadrul unui contract derivat individual, al acordului-cadru de compensare relevant aplicabil sau al anexei de garantare a creditului relevante.
  5. În scopul schimbului de marje inițiale, o marjă de ajustare de 8 % se aplică tuturor garanțiilor, fie că sunt în numerar sau nu, care sunt depuse într-o altă monedă decât cea în care trebuie efectuate plățile în caz de încetare anticipată a contractului sau de nerambursare în conformitate cu contractul derivat unic, cu acordul de schimb de garanții relevant sau cu anexa de garantare a creditului relevantă („moneda de încetare a contractului”). Fiecare dintre contrapărți poate alege o monedă de încetare diferită. În cazul în care acordul nu identifică o monedă de încetare, marja de ajustare se aplică la valoarea de piață a tuturor activelor depuse ca garanție.
-

ANEXA III

Evaluările proprii ale volatilității marjelor de ajustare care trebuie să fie aplicate valorii de piață a garanțiilor în sensul articolului 22

1. Calculul valorii ajustate a garanțiilor îndeplinește toate condițiile următoare:

- (a) la realizarea calculului, contrapărțile se bazează pe un interval de încredere unilateral care corespunde celei de a 99-a centile;
- (b) la realizarea calculului, contrapărțile se bazează pe o perioadă de lichidare de cel puțin 10 zile lucrătoare.
- (c) contrapărțile calculează marjele de ajustare prin extrapolarea marjelor de ajustare pentru reevaluarea zilnică, utilizând următoarea formulă bazată pe rădăcina pătrată a timpului:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

unde:

H = marja de ajustare care trebuie aplicată;

H_M = marja de ajustare în cazul în care are loc o reevaluare zilnică;

N_R = numărul efectiv de zile lucrătoare dintre reevaluări;

T_M = perioada de lichidare pentru tipul de tranzacție în cauză.

- (d) contrapărțile țin seama de lichiditatea mai mică a activelor de calitate scăzută. Acestea ajustează în sens ascendent perioada de lichidare în cazurile în care există dubii în privința lichidității garanției. De asemenea, acestea stabilesc cazurile în care datele istorice pot duce la subestimarea volatilității potențiale. Astfel de cazuri trebuie tratate utilizând un scenariu de criză;
- (e) perioada istorică de observare utilizată de instituții pentru a calcula marjele de ajustare este de cel puțin un an. Pentru contrapărțile care utilizează o grilă de ponderare sau alte metode pentru perioada istorică de observare, perioada efectivă de observare este de cel puțin un an.
- (f) valoarea de piață a garanției se ajustează după cum urmează:

$$C_{\text{valoare}} = C \cdot (1 - H)$$

unde:

C = valoarea de piață a garanției;

H = marja de ajustare, astfel cum a fost calculată la litera (c) de mai sus.

2. Marja de variație în numerar face obiectul unei marje de ajustare de 0 %.

3. În cazul titlurilor de creanță pentru care există o evaluare a creditului efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului, contrapărțile pot utiliza propria lor estimare a volatilității pentru fiecare categorie de titluri.

4. La determinarea categoriilor relevante de titluri în sensul punctului 3, contrapărțile iau în considerare tipul de emitent al titlurilor, precum și evaluarea externă a creditului, scadența reziduală și durata modificată ale titlurilor. Estimările volatilității sunt reprezentative pentru titlurile de valoare incluse într-o categorie.

5. Calculul marjelor de ajustare efectuat prin aplicarea punctului 1 litera (c) îndeplinește toate condițiile următoare:
- (a) contrapartea utilizează estimările volatilității în procesul zilnic de gestionare a riscurilor, inclusiv în legătură cu limitele interne ale expunerii;
  - (b) dacă perioada de lichidare utilizată de o contraparte este mai mare decât cea menționată la punctul 1 litera (b) pentru tipul de contract derivat extrabursier în cauză, respectiva contraparte își majorează marjele în conformitate cu formula rădăcinii pătrate a timpului menționată la litera (c) de la același alineat.
-

ANEXA IV

Metoda standardizată pentru calculul marjei inițiale în sensul articolelor 9 și 11

1. Valorile noționale sau valorile-suport, după caz, ale contractelor derivate extrabursiere dintr-un set de compensare se înmulțesc cu procentajele din tabelul 1 de mai jos:

Tabelul 1

Categorie	Factor de majorare
Credit: scadență reziduală de 0-2 ani	2 %
Credit: scadență reziduală de 2-5 ani	5 %
scadență reziduală de + 5 ani	10 %
Mărfuri	15 %
Acțiuni	15 %
Schimb valutar	6 %
Rata dobânzii și inflație: scadență reziduală de 0-2 ani	1 %
Rata dobânzii și inflație: scadență reziduală de 2-5 ani	2 %
Rata dobânzii și inflație: scadență reziduală de + 5 ani	4 %
Altele	15 %

2. Marja inițială brută a unui set de compensare se calculează ca sumă a produselor menționate la punctul 1 pentru toate contractele derivate extrabursiere din cadrul setului de compensare.
3. Tratatamentul descris mai jos se aplică contractelor care intră în mai multe categorii:
- în cazul în care poate fi identificat în mod clar un factor de risc relevant pentru un contract derivat extrabursier, contractele sunt clasificate în categoria corespunzătoare factorului de risc respectiv;
  - în cazul în care condiția menționată la litera (a) nu este îndeplinită, contractele sunt clasificate în categoria cu cel mai mare factor de majorare dintre categoriile relevante;
  - cerințele de marjă inițială pentru un set de compensare se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

Marja inițială netă = $0,4 \times$ Marja inițială brută + $0,6 \times$ NGR $\times$ Marja inițială brută.

unde:

- marja inițială netă se referă la cifra redusă corespunzătoare cerințelor de marjă inițială pentru toate contractele derivate extrabursiere cu o anumită contraparte incluse într-un set de compensare;
- NGR (*net-to-gross ratio*) se referă la raportul net/brut calculat ca raport dintre costul de înlocuire net al unui set de compensare cu o contraparte dată, la numărător, și costul de înlocuire brut al acestui set de compensare, la numitor;

- (d) în sensul literei (c), costul de înlocuire net al unui set de compensare este valoarea cea mai mare dintre zero și suma valorilor de piață actuale ale tuturor contractelor derivate extrabursiere din cadrul setului de compensare;
  - (e) în sensul literei (c), costul de înlocuire brut al unui set de compensare este suma valorilor de piață actuale, calculate în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cu articolele 16 și 17 din Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013, ale tuturor contractelor derivate extrabursiere având valori pozitive din cadrul setului de compensare;
  - (f) valoarea noțională menționată la punctul 1 poate fi calculată prin compensarea valorilor noționale ale contractelor care sunt de sens contrar și sunt identice din punctul de vedere al tuturor caracteristicilor contractuale, cu excepția valorilor noționale.
-